

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2016/C 305/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>	1
---------------	--	---

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2016/C 305/02	Sprawa C-154/14 P: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 16 czerwca 2016 r. – SKW Stahl-Metallurgie GmbH, SKW Stahl-Metallurgie Holding AG/Komisja Europejska, Gigaset AG [Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Artykuł 81 WE — Rynki sproszkowanego i granulowanego węgla wapnia oraz sproszkowanego magnezu w przeważającej części Europejskiego Obszaru Gospodarczego — Ustalanie cen, podział rynku i wymiana informacji — Rozporządzenie (WE) nr 773/2004 — Artykuły 12 i 14 — Prawo do bycia wysłuchanym — Przesłuchanie za zamkniętymi drzwiami]	2
2016/C 305/03	Sprawa C-155/14 P: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 16 czerwca 2016 r. – Evonik Degussa GmbH, AlzChem AG, dawniej AlzChem Trosberg GmbH/Komisja Europejska (Odwołanie — Konkurencja — Artykuł 81 WE — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynki sproszkowanego i granulowanego węgla wapnia oraz sproszkowanego magnezu w przeważającej części Europejskiego Obszaru Gospodarczego — Ustalanie cen, podział rynku i wymiana informacji — Odpowiedzialność spółki dominującej za naruszenia reguł konkurencji popełnione przez jej spółki zależne — Decydujący wpływ wywierany przez spółkę dominującą — Domniemanie wzruszalne w przypadku posiadania całości kapitału — Przesłanki obalenia tego domniemania — Pominięcie wyraźnego polecenia)	3

2016/C 305/04	Sprawa C-263/14: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 14 czerwca 2016 r. – Parlament Europejski/Rada Unii Europejskiej (Skarga o stwierdzenie nieważności — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa (WPZiB) — Decyzja 2014/198/WPZiB — Umowa między Unią Europejską a Zjednoczoną Republiką Tanzanii w sprawie warunków przekazywania przez siły morskie dowodzone przez Unię Europejską do Zjednoczonej Republiki Tanzanii osób podejrzanych o piractwo i zajętego w związku z tym mienia — Wybór podstawy prawnej — Obowiązek poinformowania Parlamentu Europejskiego w pełni i natychmiast na wszystkich etapach negocjacji i zawierania umów międzynarodowych — Utrzymanie w mocy skutków decyzji w wypadku stwierdzenia nieważności) .	3
2016/C 305/05	Sprawa C-308/14: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 14 czerwca 2016 r. – Komisja Europejska/Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Koordynacja systemów zabezpieczenia społecznego — Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 — Artykuł 4 — Równość traktowania w obszarze dostępu do świadczeń z zabezpieczenia społecznego — Prawo pobytu — Dyrektywa 2004/38/WE — Prawo krajowe, zgodnie z którym obywatelom innych państw członkowskich, którym nie przysługuje legalne prawo pobytu, można odmówić przyznania niektórych świadczeń rodzinnych i ulgi podatkowej na dziecko)	4
2016/C 305/06	Sprawa C-351/14: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia z dnia 16 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona – Hiszpania) – Estrella Rodríguez Sánchez/Consum Sociedad Cooperativa Valenciana (Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Dyrektywa 2010/18/UE — Zmienione porozumienie ramowe dotyczące urlopu rodzicielskiego zawarte przez BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP i ETUC — Godzenie życia zawodowego z życiem rodzinnym — Powrót członkini spółdzielni, będącej jej pracownikiem, z urlopu macierzyńskiego — Wniosek o zmniejszenie wymiaru czasu pracy oraz zmianę godzin pracy — Sytuacja niepodlegająca zakresowi stosowania klauzuli 6 ust. 1 zmienionego porozumienia ramowego — Niedopuszczalność wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)	5
2016/C 305/07	Sprawa C-361/14 P: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 14 czerwca 2016 r. – Komisja Europejska/Peter McBride i in. (Odwołanie — Środki ochrony zasobów i restrukturyzacja sektora rybołówstwa — Wnioski o zwiększenie tonażu ze względów bezpieczeństwa — Stwierdzenie przez sądy Unii nieważności pierwotnej decyzji oddalającej — Artykuł 266 TFUE — Uchylenie podstawy prawnej, na której oparto tę decyzję oddalającą — Kompetencja i podstawa prawna do przyjmowania nowych decyzji — Stwierdzenie przez Sąd nieważności nowych decyzji oddalających — Zasada pewności prawa)	5
2016/C 305/08	Sprawa C-511/14: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 16 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Bologna – Włochy) – Pebros Servizi Srl/Aston Martin Lagonda Ltd (Odesłanie prejudycjalne — Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 805/2004 — Europejski tytuł egzekucyjny dla roszczeń bezspornych — Artykuł 3 ust. 1 lit. b) — Przesłanki nadania zaświadczenia — Wyrok zaoczny — Pojęcie „roszczeń bezspornych” — Zachowanie strony w toku postępowania mogące oznaczać „niekwestionowanie roszczeń”)	6
2016/C 305/09	Sprawa C-566/14 P: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 14 czerwca 2016 r. – Jean-Charles Marchiani/Parlament Europejski [Odwołanie — Członek Parlamentu Europejskiego — Dodatek na zatrudnienie asystentów parlamentarnych — Zwrot nienależnych kwot — Odzyskanie — Przepisy wykonawcze do statutu posłów Parlamentu — Poszanowanie prawa do obrony — Zasada bezstronności — Przedawnienie — Rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 — Artykuły 78 – 81 — Rozporządzenie delegowane (UE) nr 1268/2012 — Artykuły 81, 82 i 93 — Zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań — Rozsądny termin]	6
2016/C 305/10	Sprawa C-12/15: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 16 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – Universal Music International Holding BV/Michael Tétreault Schilling, Irwin Schwartz, Josef Brož [Odesłanie prejudycjalne — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Jurysdykcja szczególna — Artykuł 5 pkt 3 — Postępowanie, którego przedmiotem jest czyn niedozwolony lub czyn podobny do czynu niedozwolonego — Zdarzenie wywołujące szkodę — Zaniedbanie adwokata przy sporządzaniu umowy — Miejsce, w którym nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę]	7

2016/C 305/11	Sprawa C-96/15: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 16 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de grande instance de Nanterre – Francja) – Saint Louis Sucre, dawniej Saint Louis Sucre SA/Directeur général des douanes et droits indirects (Odesłanie prejudycjalne — Rolnictwo — Cukier — Opłaty produkcyjne — Prawo do zwrotu — Cukier składowany niewywieziony — Bezpodstawne wzbogacenie — Swoboda przedsiębiorczości — Metoda obliczania)	8
2016/C 305/12	Sprawa C-159/15: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia z dnia 16 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof – Austria) – Franz Lesar/Beim Vorstand der Telekom Austria AG eingerichtetes Personalamt (Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Dyrektywa 2000/78/WE — Równość traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy — Artykuł 2 ust. 1 i art. 2 ust. 2 lit. a) — Artykuł 6 ust. 2 — Dyskryminacja ze względu na wiek — Ustalenie uprawnień emerytalnych byłych urzędników — Okresy przyzuczenia do zawodu i pracy — Nieuwzględnienie takich okresów ukończonych przed osiągnięciem 18. roku życia)	8
2016/C 305/13	Sprawa C-186/15: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 16 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Münster – Niemcy) – Kreissparkasse Wiedenbrück/Finanzamt Wiedenbrück [Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Podatek od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Odliczenie podatku naliczonego — Artykuł 173 ust. 1 — Towary i usługi wykorzystywane zarówno do transakcji podlegających opodatkowaniu, jak i do transakcji zwolnionych z podatku (towary i usługi do użytku mieszanego) — Ustalenie kwoty odliczenia podatku od wartości dodanej — Proporcja podlegająca odliczeniu — Artykuł 174 — Proporcja podlegająca odliczeniu obliczona przy zastosowaniu kryterium podziału według wielkości obrotów — Artykuł 173 ust. 2 — Uregulowanie stanowiące odstępstwo — Artykuł 175 — Zasada zaokrąglania proporcji podlegającej odliczeniu — Artykuły 184 i 185 — Korekta odliczeń]	9
2016/C 305/14	Sprawa C-200/15: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 16 czerwca 2016 r. – Komisja Europejska/ Republika Portugalska (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 110 TFUE — Podatki wewnętrzne — Dyskryminacja podatkowa — Używane pojazdy samochodowe sprowadzane z innych państw członkowskich — Ustalenie podstawy opodatkowania — Stawka amortyzacji)	10
2016/C 305/15	Sprawa C-229/15: Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 16 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny – Polska) – Minister Finansów/Jan Mateusiak [Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Podatek od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 18 lit. c), art. 184 i 187 — Czynności podlegające opodatkowaniu — Zaprzestanie działalności gospodarczej podlegającej opodatkowaniu — Zatrzymanie towarów, w stosunku do których odliczono podatek VAT — Korekta odliczeń — Okres korekty — Opodatkowanie na mocy art. 18 lit. c) dyrektywy 2006/112 po upływie okresu korekty]	10
2016/C 305/16	Sprawa C-291/15: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 16 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Węgry) – EURO 2004. Hungary Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága (Odesłanie prejudycjalne — Unia celna — Wspólna taryfa celna — Wartość celna — Ustalanie wartości celnej — Wartość transakcyjna — Cena faktycznie zapłacona — Wątpliwości co do prawdziwości zadeklarowanej ceny — Cena zadeklarowana niższa od ceny zapłaconej w ramach innych transakcji obejmujących towary podobne)	11
2016/C 305/17	Sprawa C-249/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 2 maja 2016 r. – Saale Kareda/Stefan Benkö	12
2016/C 305/18	Sprawa C-276/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 17 maja 2016 r. – Prequ' Italia Srl/Agenzia delle Dogane e dei Monopoli	13
2016/C 305/19	Sprawa C-291/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil n° 8 de Barcelona (Hiszpania) w dniu 23 maja 2016 r. – Schwepes S.A./Exclusivas Ramirez S. L. i in.	13

2016/C 305/20	Sprawa C-293/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 25 maja 2016 r. – Sharda Europe B.V.B.A./Administración del Estado i Syngenta Agro, S.A.	14
2016/C 305/21	Sprawa C-295/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Contencioso-Administrativo n° 4 de Murcia (Hiszpania) w dniu 25 maja 2016 r. – Europamur Alimentación S.A./Dirección General de Consumo, Comercio y Artesanía de la Comunidad Autónoma de la Región de Murcia	15
2016/C 305/22	Sprawa C-324/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 1 de Santa Cruz de Tenerife (Hiszpania) w dniu 8 czerwca 2016 r. – Dragados S.A./Cabildo Insular de Tenerife	16
2016/C 305/23	Sprawa C-325/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 9 czerwca 2016 r. – Industrias Químicas del Vallés, S.A./Administración General del Estado i Sapec Agro, S.A.	16
2016/C 305/24	Sprawa C-327/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 10 czerwca 2016 r. – Marc Jacob/Ministre des finances et des comptes publics	17
2016/C 305/25	Sprawa C-334/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Albacete (Hiszpania) w dniu 15 czerwca 2016 r. – José Luís Núñez Torreiro/Seguros Chartis Europe S.A.	17
2016/C 305/26	Sprawa C-340/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshofs (Austria) w dniu 16 czerwca 2016 r. – Landeskrankenanstalten-Betriebsgesellschaft – KABEG/Mutuelles du Mans Assurances IARD SA (MMA IARD)	18
2016/C 305/27	Sprawa C-363/16: Skarga wniesiona w dniu 30 czerwca 2016 r. – Komisja Europejska/Republika Grecka	19
2016/C 305/28	Sprawa C-373/16 P: Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 22 kwietnia 2016 r. w sprawach połączonych T-50/06 RENV II i T-69/06 RENV II: Irlandia i Aughinish Alumina Ltd/Komisja Europejska wniesione w dniu 6 lipca 2006 r. przez Aughinish Alumina Ltd	19
2016/C 305/29	Sprawa C-379/16 P: Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 27 kwietnia 2016 r. w sprawie T-556/11, European Dynamics Luxembourg SA; European Dynamics Belgium SA; Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 7 czerwca 2016 r. przez European Dynamics Luxembourg SA; European Dynamics Belgium SA; Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE	20
Sąd		
2016/C 305/30	Sprawa T-491/07 RENV: Wyrok Sądu z dnia 30 czerwca 2016 r. – CB/Komisja (Konkurencja — Decyzja związku przedsiębiorstw — Rynek wydawania kart płatniczych we Francji — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Środki cenowe stosowane wobec „nowych członków” — Opłata za przystąpienie i tak zwane mechanizmy „regulacji świadczenia usług w zakresie autoryzacji i rozliczania transakcji” i „pobudki dla śpiących” — Rynek właściwy — Ograniczenie konkurencji ze względu na skutek — Artykuł 81 ust. 3 WE — Oczywiste błędy w ocenie — Zasada dobrej administracji — Proporcjonalność — Pewność prawa)	22

2016/C 305/31	Sprawa T-326/13: Wyrok Sądu z dnia 12 lipca 2016 r. – Komisja/Thales développement et coopération [Klauzula arbitrażowa — Czwarty i piąty program ramowy w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i prezentacji — Umowy w przedmiocie projektów dotyczących projektowania i rozwoju ogniw paliwowych zasilanych bezpośrednio metanolem — Nieważność umów zawartych w wyniku podstępu — Zwrot wkładu finansowego Unii — Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2988/95 — Przedawnienie — Stosowanie prawa francuskiego i belgijskiego — Prawo do obrony — Odsetki]	23
2016/C 305/32	Sprawa T-349/13: Wyrok Sądu z dnia 4 lipca 2016 r. – Orange Business Belgium/Komisja (Zamówienia publiczne na usługi — Postępowanie przetargowe — Świadczenie „Ogólnoeuropejskich usług telematycznych między organami administracji — nowa generacja (TESTA-ng)” — Odrzucenie oferty jednego z oferentów — Udzielenie zamówienia — Przejrzystość — Równość traktowania — Niedyskryminacja — Obowiązek uzasadnienia)	24
2016/C 305/33	Sprawa T-424/13: Wyrok Sądu z dnia 30 czerwca 2016 r. – Jinan Meide Casting Co. Ltd/Rada [Dumping — Przywóz gwintowanych łączników rur lub przewodów rurowych, odlewanych z żeliwa ciągliwego pochodzących z Chin — Ostateczne cło antydumpingowe — Zachowanie poufności w ramach obliczenia wartości normalnej — Informacje dostarczone w odpowiednim terminie — Termin na przyjęcie decyzji dotyczącej statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej — Prawo do obrony — Równość traktowania — Zasada niedziałania wstecz — Artykuł 2 ust. 7-11, art. 3 ust. 1-3, art. 6 ust. 7, art. 19 ust. 1 i 5 oraz art. 20 ust. 2 i 4 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009]	25
2016/C 305/34	Sprawa T-516/13: Wyrok Sądu z dnia 30 czerwca 2016 r. – CW/Rada (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji — Zamrożenie środków finansowych — Umieszczenie nazwiska skarżącego w wykazie w oparciu o nowe uzasadnienie po wcześniejszym stwierdzeniu nieważności decyzji o zastosowaniu środka w postaci zamrożenia środków finansowych — Prawo własności — Proporcjonalność — Błąd w ustaleniach faktycznych — Nadużycie władzy — Odpowiedzialność pozaumowna — Związek przyczynowy)	25
2016/C 305/35	Sprawa T-518/13: Wyrok Sądu z dnia 5 lipca 2016 r. – Future Enterprises/EUIPO – McDonald’s International Property (MACCOFFEE) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Słowny unijny znak towarowy MACCOFFEE — Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy McDONALD’S — Artykuł 53 ust. 1 lit. a) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Rodzina znaków towarowych — Czerpanie nienależnej korzyści z charakteru odróżniającego lub renomy wcześniejszego znaku towarowego — Unieważnienie prawa do znaku towarowego]	26
2016/C 305/36	Sprawa T-545/13: Wyrok Sądu z dnia 30 czerwca 2016 r. – Al Matri/Rada (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji — Środki skierowane przeciwko osobom odpowiedzialnym za sprzeniewierzenie środków finansowych oraz przeciwko osobom i podmiotom z nimi powiązanym — Zamrożenie środków finansowych — Wykaz osób, podmiotów i organów, w odniesieniu do których ma zastosowanie zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych — Umieszczenie w wykazie nazwiska skarżącego — Niewystarczająca podstawa faktyczna — Błąd w ustaleniach faktycznych — Naruszenie prawa — Prawo własności — Wolność prowadzenia działalności gospodarczej — Proporcjonalność — Prawo do obrony — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Obowiązek uzasadnienia)	27
2016/C 305/37	Sprawa T-82/14: Wyrok Sądu z dnia 7 lipca 2016 r. – Copernicus-Trademarks/EUIPO – Maquet (LUCCEO) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Słowny unijny znak towarowy LUCCEO — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Zła wiara w chwili dokonania zgłoszenia do rejestracji — Artykuł 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	27
2016/C 305/38	Sprawa T-224/14: Wyrok Sądu z dnia 30 czerwca 2016 r. – CW/Rada (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji — Zamrożenie środków finansowych — Przedłużenie — Prawo własności — Proporcjonalność — Błąd dotyczący okoliczności faktycznych — Nadużycie władzy — Odpowiedzialność pozaumowna)	28

2016/C 305/39	Sprawa T-567/14: Wyrok Sądu z dnia 29 czerwca 2016 r. – Group/EUIPO – Iliev (GROUP Company TOURISM & TRAVEL) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego GROUP Company TOURISM & TRAVEL — Wcześniejsze niezarejestrowane graficzne krajowe znaki towarowe GROUP Company TOURISM & TRAVEL — Względna podstawa odmowy rejestracji — Stosowanie prawa krajowego — Artykuł 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Dowody wykazujące treść prawa krajowego — Zasada 19 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 2868/95 — Nieuwzględnienie dowodów przedstawionych przed izbą odwoławczą — Uznanie przysługujące izbie odwoławczej — Artykuł 76 ust. 2 rozporządzenia nr 207/200]	29
2016/C 305/40	Sprawa T-661/14: Wyrok Sądu z dnia 14 lipca 2016 r. – Łotwa/Komisja [EFOGR, EFRG i EFRROW — Wydatki wyłączone z finansowania — Ryczałtowa korekta finansowa — Wzajemna zgodność — Wymogi minimalne w zakresie dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska — Normy — Artykuł 5 ust. 1 i załącznik IV do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 — Artykuł 6 ust. 1 i załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 73/2009]	29
2016/C 305/41	Sprawa T-96/15: Wyrok Sądu z dnia 6 lipca 2016 r. – Mozzetti/EUIPO – di Lelio (Alfredo alla Scrofa) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Graficzny unijny znak towarowy Alfredo alla Scrofa — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy L'ORIGINALE ALFREDO — Wniosek o przedstawienie dowodu używania — Artykuł 57 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009]	30
2016/C 305/42	Sprawa T-97/15: Wyrok Sądu z dnia 6 lipca 2016 r. – Mozzetti/EUIPO – di Lelio (ALFREDO'S GALLERY alla Scrofa Roma) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Graficzny unijny znak towarowy ALFREDO'S GALLERY alla Scrofa Roma — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy L'ORIGINALE ALFREDO — Wniosek o przedstawienie dowodu używania — Artykuł 57 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009]	31
2016/C 305/43	Sprawa T-167/15: Wyrok Sądu z dnia 5 lipca 2016 r. – Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise/EUIPO – Freistaat Bayern (NEUSCHWANSTEIN) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Słowny unijny znak towarowy NEUSCHWANSTEIN — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Brak charakteru opisowego — Charakter odróżniający — Artykuł 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 — Brak złej wiary]	31
2016/C 305/44	Sprawa T-420/15: Wyrok Sądu z dnia 14 lipca 2016 r. – Thun 1794/EUIPO – Adekor (Symbole graficzne pełniące funkcję dekoracyjną) [Wzór wspólnotowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru — Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający symbole graficzne pełniące funkcję dekoracyjną — Wcześniejszy wzór wspólnotowy — Podstawa unieważnienia — Ujawnienie wcześniejszego wzoru — Brak nowości — Artykuły 5 i 7 oraz art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 6/2002]	32
2016/C 305/45	Sprawa T-431/15: Wyrok Sądu z dnia 7 lipca 2016 r. – Fruit of the Loom/EUIPO – Takko (FRUIT) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku — Słowny unijny znak towarowy FRUIT — Rzeczywiste używanie znaku towarowego — Artykuł 15 i art. 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009 — Używanie znaku skierowane na zewnątrz]	33
2016/C 305/46	Sprawa T-560/15 P: Wyrok Sądu z dnia 6 lipca 2016 r. – LM/Komisja (Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Renta rodzinna — Artykuły 18 i 27 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego — Artykuł 25 Karty praw podstawowych — Prawo rozwiedzonego małżonka zmarłego urzędnika — Obowiązek płacenia alimentów, który ciążył na zmarłym urzędniku)	33

2016/C 305/47	Sprawa T-494/16: Postanowienie Sądu z dnia 10 czerwca 2016 r. – Klymenko/Rada (Skarga o stwierdzenie nieważności — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją na Ukrainie — Zamrożenie środków finansowych — Wykaz osób, podmiotów i organów, w odniesieniu do których ma zastosowanie zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych — Ujęcie nazwiska skarżącego — Termin do wniesienia skargi — Dopuszczalność — Dowód zasadności umieszczenia w wykazie — Skarga oczywiście zasadn)	34
2016/C 305/48	Sprawa T-440/15: Postanowienie Sądu z dnia 22 czerwca 2016 r. – European Dynamics Luxembourg i in./EMA (Skarga o stwierdzenie nieważności — Zamówienia publiczne na usługi — Obsługiwanie transakcji online — Świadczenie usług zewnętrznych w dziedzinie oprogramowania aplikacyjnego — Kaskadowa wielokrotna umowa ramowa EMA/2012/l0/ICT — Żądanie świadczenia usług skierowane do skarżących — Wprowadzenie nowych kryteriów — Następcza bezprzedmiotowość skargi — Umorzenie postępowania)	35
2016/C 305/49	Sprawa T-588/15: Postanowienie Sądu z dnia 13 czerwca 2016 r. – GABO:mi/Komisja [Siódmy program ramowy w zakresie badań, rozwoju technologicznego i prezentacji (2007 – 2013) — Umowy o dotacje — Zawieszenie płatności — Uchylenie zawieszenia — Umorzenie postępowania]	35
2016/C 305/50	Sprawa T-590/15: Postanowienie Sądu z dnia 24 czerwca 2016 r. – Onix Asigurări/AEAPP (Skarga na bezczynność, o stwierdzenie nieważności i o odszkodowanie — Wniosek o wszczęcie postępowania wyjaśniającego w sprawie domniemanego naruszenia prawa Unii — Decyzja przewodniczącego EIOP-y o braku wszczęcia postępowania wyjaśniającego — Decyzja komisji odwoławczej odrzucająca odwołanie jako niedopuszczalne — Terminy do wniesienia skargi — Akt niepodlegający zaskarżeniu — Uchybienie wymogom formalnym — Skarga w części oczywiście niedopuszczalna, a w części oczywiście pozbawiona podstawy prawnej)	36
2016/C 305/51	Sprawa T-629/15: Postanowienie Sądu z dnia 17 czerwca 2016 r. – Hako/EUIPO (SCRUBMASTER) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego SCRUBMASTER — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Skarga oczywiście pozbawiona podstawy prawnej]	37
2016/C 305/52	Sprawa T-4/16: Postanowienie Sądu z dnia 2 czerwca 2016 r. – Rabbit/EUIPO – DMG Media (rabbit) (Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Wycofanie sprzeciwu — Umorzenie postępowania)	38
2016/C 305/53	Sprawa T-260/16: Skarga wniesiona w dniu 24 maja 2016 r. – Szwecja/Komisja	38
2016/C 305/54	Sprawa T-307/16: Skarga wniesiona w dniu 17 czerwca 2016 r. – CEE Bankwatch Network/Komisja	39
2016/C 305/55	Sprawa T-310/16: Skarga wniesiona w dniu 20 czerwca 2016 r. – Foshan Lihua Ceramic/Komisja	40
2016/C 305/56	Sprawa T-311/16: Skarga wniesiona w dniu 21 czerwca 2016 r. – Siemens Industry Software/Komisja	41
2016/C 305/57	Sprawa T-312/16: Skarga wniesiona w dniu 20 czerwca 2016 r. – Walfood/EUIPO – Romanov Holding (CHATKA)	42
2016/C 305/58	Sprawa T-319/16: Skarga wniesiona w dniu 24 czerwca 2016 r. – BASF Antwerpen/Komisja	43
2016/C 305/59	Sprawa T-324/16: Skarga wniesiona w dniu 21 czerwca 2016 r. – VF Europe/Komisja	44

2016/C 305/60	Sprawa T-328/16: Skarga wniesiona w dniu 23 czerwca 2016 r. – Paice/EUIPO – Blackmore (DEEP PURPLE)	44
2016/C 305/61	Sprawa T-334/16 P P: Odwołanie wniesione w dniu 20 czerwca 2016 r. przez FN, FP i FQ od wyroku wydanego w dniu 11 kwietnia 2016 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-41/15 DISS II FN i in./CEPOL	45
2016/C 305/62	Sprawa T-338/16 P: Odwołanie wniesione w dniu 22 czerwca 2016 r. przez Richarda Zinka od wyroku wydanego w dniu 11 kwietnia 2016 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-77/15, Zink/Komisja	46
2016/C 305/63	Sprawa T-340/16: Skarga wniesiona w dniu 28 czerwca 2016 r. – Flatworld Solutions/EUIPO – Outsource2India (Outsource 2 India)	47
2016/C 305/64	Sprawa T-346/16: Skarga wniesiona w dniu 28 czerwca 2016 r. – CSL Behring/EUIPO – Vivatrex (Vivatrex)	47
2016/C 305/65	Sprawa T-349/16: Skarga wniesiona w dniu 30 czerwca 2016 r. – Bank Saderat Iran/Rada	48
2016/C 305/66	Sprawa T-351/16: Skarga wniesiona w dniu 1 lipca 2016 r. – Belgacom International Carrier Services/Komisja	49
2016/C 305/67	Sprawa T-356/16: Skarga wniesiona w dniu 4 lipca 2016 r. – Brita/EUIPO – Aquis Wasser-Luft-Systeme (maxima)	50
2016/C 305/68	Sprawa T-363/16: Skarga wniesiona w dniu 7 lipca 2016 r. – Zoetis Belgium/Komisja	50
2016/C 305/69	Sprawa T-364/16: Skarga wniesiona w dniu 7 lipca 2016 r. – ArcelorMittal Tubular Products Ostrava i in./Komisja	51
2016/C 305/70	Sprawa T-367/16: Skarga wniesiona w dniu 11 lipca 2016 r. – Brunner/EUIPO – CBM (H HOLY HAFERL HAFERL SHOE COUTURE)	52
2016/C 305/71	Sprawa T-533/13: Postanowienie Sądu z dnia 10 czerwca 2016 r. – Litwa/Komisja	53
2016/C 305/72	Sprawa T-269/14: Postanowienie Sądu z dnia 22 czerwca 2016 r. – Gain Capital UK/EUIPO – Citigroup (CITY INDEX)	53
2016/C 305/73	Sprawa T-83/15: Postanowienie Sądu z dnia 16 czerwca 2016 r. – Swatch/EUIPO – L’atelier Wysiwyg (wysiwatch WhatYouSeelsTheWatchYouGet)	53

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2016/C 305/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 296 z 16.8.2016

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 287 z 8.8.2016

Dz.U. C 279 z 1.8.2016

Dz.U. C 270 z 25.7.2016

Dz.U. C 260 z 18.7.2016

Dz.U. C 251 z 11.7.2016

Dz.U. C 243 z 4.7.2016

Teksty te są dostępne na stronie internetowej

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 16 czerwca 2016 r. – SKW Stahl-Metallurgie GmbH, SKW Stahl-Metallurgie Holding AG/Komisja Europejska, Gigaset AG

(Sprawa C-154/14 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Artykuł 81 WE — Rynki sproszkowanego i granulowanego węgla wapnia oraz sproszkowanego magnezu w przeważającej części Europejskiego Obszaru Gospodarczego — Ustalanie cen, podział rynku i wymiana informacji — Rozporządzenie (WE) nr 773/2004 — Artykuły 12 i 14 — Prawo do bycia wysłuchanym — Przesłuchanie za zamkniętymi drzwiami]

(2016/C 305/02)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: SKW Stahl-Metallurgie GmbH, SKW Stahl-Metallurgie Holding AG (przedstawiciele: A. Birnstiel i S. Janka, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, (przedstawiciele: G. Meessen i R. Sauer, pełnomocnicy, wspierani przez A. Böhlke, Rechtsanwalt), Gigaset AG, dawniej Arques Industries AG

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.

- 2) SKW Stahl-Metallurgie GmbH i SKW Stahl-Metallurgie Holding AG pokrywają, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 159 z 26.5.2014.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 16 czerwca 2016 r. – Evonik Degussa GmbH, AlzChem AG, dawniej AlzChem Trosberg GmbH/Komisja Europejska

(Sprawa C-155/14 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Konkurencja — Artykuł 81 WE — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynki sproszkowanego i granulowanego węgla wapnia oraz sproszkowanego magnezu w przeważającej części Europejskiego Obszaru Gospodarczego — Ustalanie cen, podział rynku i wymiana informacji — Odpowiedzialność spółki dominującej za naruszenia reguł konkurencji popełnione przez jej spółki zależne — Decydujący wpływ wywierany przez spółkę dominującą — Domniemanie wzruszalne w przypadku posiadania całości kapitału — Przesłanki obalenia tego domniemania — Pominięcie wyraźnego polecenia)

(2016/C 305/03)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Evonik Degussa GmbH, AlzChem AG, dawniej AlzChem Trosberg GmbH (przedstawiciele: C. Steinle i I. Bodenstein, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Meessen i R. Sauer, pełnomocnicy, wspierani przez A. Böhlkego, Rechtsanwalt)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Evonik Degussa GmbH i AlzChem AG pokrywają własne koszty oraz zostają obciążone kosztami poniesionymi przez Komisję.

⁽¹⁾ Dz.U. C 184 z 16.6.2014.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 14 czerwca 2016 r. – Parlament Europejski/Rada Unii Europejskiej

(Sprawa C-263/14) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa (WPZiB) — Decyzja 2014/198/WPZiB — Umowa między Unią Europejską a Zjednoczoną Republiką Tanzanii w sprawie warunków przekazywania przez siły morskie dowodzone przez Unię Europejską do Zjednoczonej Republiki Tanzanii osób podejrzanych o piractwo i zajętą w związku z tym mienia — Wybór podstawy prawnej — Obowiązek poinformowania Parlamentu Europejskiego w pełni i natychmiast na wszystkich etapach negocjacji i zawierania umów międzynarodowych — Utrzymanie w mocy skutków decyzji w wypadku stwierdzenia nieważności)

(2016/C 305/04)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Parlament Europejski (przedstawiciele: R. Passos, A. Caiola i M. Allik, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Konstantinidis, R. Troosters i D. Gauci, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: F. Naert, G. Étienne, M. Bishop i M.-M. Joséphidès, pełnomocnicy)

Interwenientci popierający stronę pozwaną: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, E. Ruffer, J. Vlácil, J. Škeřik i M. Hedvábná, pełnomocnicy), Królestwo Szwecji (przedstawiciele: A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, M. Rhodin, E. Karlsson i L. Swedenborg, pełnomocnicy), Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: J. Kraehling i V. Kaye, pełnomocnicy, wspierani przez G. Facenne, barrister)

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Rady 2014/198/WPZiB z dnia 10 marca 2014 r. w sprawie podpisania i zawarcia Umowy między Unią Europejską a Zjednoczoną Republiką Tanzanii w sprawie warunków przekazywania przez siły morskie dowodzone przez Unię Europejską do Zjednoczonej Republiki Tanzanii osób podejrzanych o piractwo i zajętą w związku z tym mienia.
- 2) Skutki decyzji 2014/198 zostają utrzymane w mocy.
- 3) Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej pokrywają własne koszty.
- 4) Republika Czeska, Królestwo Szwecji, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Komisja Europejska pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 235 z 21.7.2014.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 14 czerwca 2016 r. – Komisja Europejska/Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-308/14) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Koordynacja systemów zabezpieczenia społecznego — Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 — Artykuł 4 — Równość traktowania w obszarze dostępu do świadczeń z zabezpieczenia społecznego — Prawo pobytu — Dyrektywa 2004/38/WE — Prawo krajowe, zgodnie z którym obywatelom innych państw członkowskich, którym nie przysługuje legalne prawo pobytu, można odmówić przyznania niektórych świadczeń rodzinnych i ulgi podatkowej na dziecko)

(2016/C 305/05)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Martin i M. Wilderspin, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: M. Holt i J. Beeko, pełnomocnicy, wspierani przez J. Coppel QC)

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 329 z 22.09.2014.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia z dnia 16 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona – Hiszpania) – Estrella Rodríguez Sánchez/Consum Sociedad Cooperativa Valenciana

(Sprawa C-351/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Dyrektywa 2010/18/UE — Zmienione porozumienie ramowe dotyczące urlopu rodzicielskiego zawarte przez BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP i ETUC — Godzenie życia zawodowego z życiem rodzinnym — Powrót członkini spółdzielni, będącej jej pracownikiem, z urlopu macierzyńskiego — Wniosek o zmniejszenie wymiaru czasu pracy oraz zmianę godzin pracy — Sytuacja niepodlegająca zakresowi stosowania klauzuli 6 ust. 1 zmienionego porozumienia ramowego — Niedopuszczalność wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(2016/C 305/06)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Estrella Rodríguez Sánchez

Strona pozwana: Consum Sociedad Cooperativa Valenciana

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona (sąd pracy nr 33 w Barcelonie, Hiszpania) jest niedopuszczalny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 339 z 29.9.2014.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 14 czerwca 2016 r. – Komisja Europejska/Peter McBride i in.

(Sprawa C-361/14 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Środki ochrony zasobów i restrukturyzacja sektora rybołówstwa — Wnioski o zwiększenie tonażu ze względów bezpieczeństwa — Stwierdzenie przez sądy Unii nieważności pierwotnej decyzji oddalającej — Artykuł 266 TFUE — Uchylenie podstawy prawnej, na której oparto tę decyzję oddalającą — Kompetencja i podstawa prawna do przyjmowania nowych decyzji — Stwierdzenie przez Sąd nieważności nowych decyzji oddalających — Zasada pewności prawa)

(2016/C 305/07)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouquet i A. Szmytkowska, pełnomocnicy, wspierani przez B. Dohertego, Barrister)

Druga strona postępowania: Peter McBride, Hugh McBride, Mullglen Ltd, Cathal Boyle, Thomas Flaherty, Ocean Trawlers Ltd, Patrick Fitzpatrick, Eamon McHugh, Eugene Hannigan, Larry Murphy, Brendan Gill (przedstawiciele: N. Travers SC, D. Barry, Solicitor i E. Barrington SC)

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 339 z 29.9.2014.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 16 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Bologna – Włochy) – Pebros Servizi Srl/Aston Martin Lagonda Ltd

(Sprawa C-511/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 805/2004 — Europejski tytuł egzekucyjny dla roszczeń bezspornych — Artykuł 3 ust. 1 lit. b) — Przesłanki nadania zaświadczenia — Wyrok zaoczny — Pojęcie „roszczeń bezspornych” — Zachowanie strony w toku postępowania mogące oznaczać „niekwestionowanie roszczeń”)

(2016/C 305/08)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Bologna

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Pebros Servizi Srl

Strona pozwana: Aston Martin Lagonda Ltd

Sentencja

Przesłanki, według których w wypadku wyroku zaocznego roszczenie uznaje się za „bezsporne” w rozumieniu art. 3 ust. 1 akapit drugi lit. b) rozporządzenia (WE) nr 805/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie utworzenia europejskiego tytułu egzekucyjnego dla roszczeń bezspornych, należy ustalać w sposób autonomiczny tylko na podstawie tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 34 z 2.2.2015.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 14 czerwca 2016 r. – Jean-Charles Marchiani/Parlament Europejski

(Sprawa C-566/14 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie — Członek Parlamentu Europejskiego — Dodatek na zatrudnienie asystentów parlamentarnych — Zwrot nienależnych kwot — Odzyskanie — Przepisy wykonawcze do statutu posłów Parlamentu — Poszanowanie prawa do obrony — Zasada bezstronności — Przedawnienie — Rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 — Artykuły 78 – 81 — Rozporządzenie delegowane (UE) nr 1268/2012 — Artykuły 81, 82 i 93 — Zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań — Rozsądny termin]

(2016/C 305/09)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Jean-Charles Marchiani (przedstawiciel: adwokat C.S. Marchiani)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski (przedstawiciele: G. Corstens i S. Seyr, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Jean-Charles Marchiani zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 34 z 2.2.2015.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 16 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – Universal Music International Holding BV/Michael Tétreault Schilling, Irwin Schwartz, Josef Brož

(Sprawa C-12/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Jurysdykcja szczególna — Artykuł 5 pkt 3 — Postępowanie, którego przedmiotem jest czyn niedozwolony lub czyn podobny do czynu niedozwolonego — Zdarzenie wywołujące szkodę — Zaniechanie adwokata przy sporządzaniu umowy — Miejsce, w którym nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę]

(2016/C 305/10)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Universal Music International Holding BV

Strona pozwana: Michael Tétreault Schilling, Irwin Schwartz, Josef Brož

Sentencja

- 1) Artykuł 5 pkt 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że w braku innych łączników w sytuacji takiej jak w postępowaniu głównym za „miejsce, gdzie nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę” nie można uznać miejsca w państwie członkowskim, w którym szkoda zaistniała, gdy szkoda ta obejmuje wyłączenie stratę finansową, która urzeczywistnia się bezpośrednio na rachunku bankowym powoda i która jest bezpośrednim następstwem czynu niedozwolonego popełnionego w innym państwie członkowskim.
- 2) W ramach ustalania jurysdykcji na podstawie rozporządzenia nr 44/2001 sąd, do którego wniesiono spór, powinien dokonać oceny wszystkich dostępnych mu danych, w tym ewentualnie zastrzeżeń ze strony pozwanego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 89 z 16.3.2015.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 16 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de grande instance de Nanterre – Francja) – Saint Louis Sucre, dawniej Saint Louis Sucre SA/Directeur général des douanes et droits indirects

(Sprawa C-96/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Rolnictwo — Cukier — Opłaty produkcyjne — Prawo do zwrotu — Cukier składowany niewywieziony — Bezpodstawne wzbogacenie — Swoboda przedsiębiorczości — Metoda obliczania)

(2016/C 305/11)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de grande instance de Nanterre

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Saint Louis Sucre, dawniej Saint Louis Sucre SA

Strona pozwana: Directeur général des douanes et droits indirects

Sentencja

- 1) Artykuł 15 ust. 2 i 8 rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru należy interpretować w ten sposób, że nie przyznaje on producentowi cukru prawa do zwrotu opłat produkcyjnych uiszczonych od ilości objętego kwotami A i B cukru, które były jeszcze składowane w dniu 30 czerwca 2006 r., wobec faktu, że system opłat produkcyjnych nie został odnowiony po tej dacie rozporządzeniem Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru.
- 2) Nie wykazano niczego, co mogłoby kwestionować ważność rozporządzenia Rady (UE) nr 1360/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. ustalającego wysokość opłat produkcyjnych dla sektora cukru na lata gospodarcze 2001/2002, 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 i 2005/2006, współczynnik wymagany do obliczenia dodatkowej opłaty na lata gospodarcze 2001/2002 i 2004/2005 oraz kwoty do zapłacenia przez producentów cukru na rzecz sprzedawców buraków w związku z różnicą między maksymalną opłatą a opłatami do pobrania w odniesieniu do lat gospodarczych 2002/2003, 2003/2004 i 2005/2006.

⁽¹⁾ Dz.U. C 146 z 4.5.2015.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia z dnia 16 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof – Austria) – Franz Lesar/Beim Vorstand der Telekom Austria AG eingerichtetes Personalamt

(Sprawa C-159/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Dyrektywa 2000/78/WE — Równość traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy — Artykuł 2 ust. 1 i art. 2 ust. 2 lit. a) — Artykuł 6 ust. 2 — Dyskryminacja ze względu na wiek — Ustalenie uprawnień emerytalnych byłych urzędników — Okresy przyzuczenia do zawodu i pracy — Nieuwzględnienie takich okresów ukończonych przed osiągnięciem 18. roku życia)

(2016/C 305/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Franz Lesar

Strona pozwana: Beim Vorstand der Telekom Austria AG eingerichtetes Personalamt

Sentencja

Wykładni art. 2 ust. 1, art. 2 ust. 2 lit. a) oraz art. 6 ust. 2 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy należy dokonywać w ten sposób, że przepisy te nie stoją na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które – do celów przyznania prawa do emerytury i obliczenia wymiaru świadczenia emerytalnego – wyklucza uwzględnienie okresów przyuczenia do zawodu i pracy ukończonych przez urzędnika przed osiągnięciem przez niego 18. roku życia, ponieważ uregulowanie to ma na celu zagwarantowanie jednolitego ustalenia w ramach systemu emerytalnego urzędników wieku przystąpienia do tego systemu oraz wieku uprawniającego do pobierania świadczeń emerytalnych wypłacanych w tym systemie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 254 z 3.8.2015.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 16 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Münster – Niemcy) – Kreissparkasse Wiedenbrück/Finanzamt Wiedenbrück

(Sprawa C-186/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Podatek od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Odliczenie podatku naliczonego — Artykuł 173 ust. 1 — Towary i usługi wykorzystywane zarówno do transakcji podlegających opodatkowaniu, jak i do transakcji zwolnionych z podatku (towary i usługi do użytku mieszanego) — Ustalenie kwoty odliczenia podatku od wartości dodanej — Proporcja podlegająca odliczeniu — Artykuł 174 — Proporcja podlegająca odliczeniu obliczona przy zastosowaniu kryterium podziału według wielkości obrotów — Artykuł 173 ust. 2 — Uregulowanie stanowiące odstępstwo — Artykuł 175 — Zasada zaokrąglania proporcji podlegającej odliczeniu — Artykuły 184 i 185 — Korekta odliczeń]

(2016/C 305/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Münster

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Kreissparkasse Wiedenbrück

Strona pozwana: Finanzamt Wiedenbrück

Sentencja

1) Artykuł 175 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że państwa członkowskie nie są zobowiązane do stosowania zasady zaokrąglania przewidzianej przez ten przepis, jeżeli proporcja podlegająca odliczeniu jest obliczana według jednej z metod stanowiących odstępstwo wskazanych w art. 173 ust. 2 tej dyrektywy.

- 2) Artykuł 184 i nast. dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że państwa członkowskie są zobowiązane do stosowania zasady zaokrąglania ustanowionej w art. 175 ust. 1 tej dyrektywy w przypadku korekty odliczeń, jeżeli na podstawie ich przepisów krajowych proporcja podlegająca odliczeniu została obliczona według jednej z metod wskazanych w art. 173 ust. 2 tej dyrektywy lub w art. 17 ust. 5 akapit trzeci szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, tylko w wypadku, gdy zasada ta została zastosowana w celu ustalenia pierwotnej kwoty odliczenia.

(¹) Dz.U. C 254 z 3.8.2015.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 16 czerwca 2016 r. – Komisja Europejska/Republika Portugalska

(Sprawa C-200/15) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 110 TFUE — Podatki wewnętrzne — Dyskryminacja podatkowa — Używane pojazdy samochodowe sprowadzane z innych państw członkowskich — Ustalenie podstawy opodatkowania — Stawka amortyzacji)

(2016/C 305/14)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Wasmeier i P. Guerra e Andrade, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes, A. Cunha, A. Brigas Afonso i N. da Silva Vitorino, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Republika Portugalska, stosując do celów ustalania podstawy opodatkowania używanych pojazdów pochodzących z innego państwa członkowskiego, sprowadzonych na terytorium Portugalii, system obliczania amortyzacji pojazdów nieuwzględniający amortyzacji w okresie pierwszego roku ich użytkowania, ani amortyzacji przekraczającej 52 % w przypadku pojazdów mających ponad pięć lat, uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 110 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
- 2) Republika Portugalska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 205 z 22.6.2015.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 16 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny – Polska) – Minister Finansów/Jan Mateusiak

(Sprawa C-229/15) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Podatek od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 18 lit. c), art. 184 i 187 — Czynności podlegające opodatkowaniu — Zaprzestanie działalności gospodarczej podlegającej opodatkowaniu — Zatrzymanie towarów, w stosunku do których odliczono podatek VAT — Korekta odliczeń — Okres korekty — Opodatkowanie na mocy art. 18 lit. c) dyrektywy 2006/112 po upływie okresu korekty]

(2016/C 305/15)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Minister Finansów

Strona pozwana: Jan Mateusiak

Sentencja

Artykuł 18 lit. c) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienionej dyrektywą Rady 2009/162/UE z dnia 22 grudnia 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że w wypadku zaprzestania podlegającej opodatkowaniu działalności gospodarczej podatnika zatrzymanie towarów przez podatnika, jeżeli podatek od wartości dodanej od owych towarów podlegał odliczeniu w momencie ich nabycia, można uznać za odpłatną dostawę towarów podlegającą opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej, jeżeli upłynął okres korekty przewidziany w art. 187 dyrektywy 2006/112, zmienionej dyrektywą 2009/162.

⁽¹⁾ Dz.U. C 294 z 7.9.2015.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 16 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Węgry) – EURO 2004. Hungary Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Sprawa C-291/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Unia celna — Wspólna taryfa celna — Wartość celna — Ustalanie wartości celnej — Wartość transakcyjna — Cena faktycznie zapłacona — Wątpliwości co do prawdziwości zadeklarowanej ceny — Cena zadeklarowana niższa od ceny zapłaconej w ramach innych transakcji obejmujących towary podobne)

(2016/C 305/16)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: EURO 2004. Hungary Kft.

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Sentencja

Artykuł 181a rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 3254/94 z dnia 19 grudnia 1994 r., należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie stosowaniu przez organy celne praktyki tego rodzaju co stanowiąca metodę wskazaną w art. 30 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 82/97 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 grudnia 1996 r. praktyka rozpatrywana w postępowaniu głównym, polegająca na ustalaniu wartości celnej przywożonych towarów na podstawie wartości transakcyjnej towarów podobnych, jeżeli zadeklarowana wartość transakcyjna została uznana za nienormalnie niską w porównaniu ze średnią statystyczną cen zakupu stosowanych w przywozie towarów podobnych, mimo że organy celne nie podważyły ani nie zakwestionowały w inny sposób autentyczności faktury i świadectwa przelewu bankowego przedłożonych w celu wykazania ceny faktycznie zapłaconej za przywożone towary, przy czym importer nie przedstawił na żądanie organów celnych dodatkowych dowodów lub informacji w celu wykazania prawidłowości zgłoszonej wartości transakcyjnej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 98 z 14.3.2016.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof
(Austria) w dniu 2 maja 2016 r. – Saale Kareda/Stefan Benkő**

(Sprawa C-249/16)

(2016/C 305/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Saale Kareda

Strona pozwana: Stefan Benkő

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 7 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych ⁽¹⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1215/2012”) należy interpretować w ten sposób, że roszczenie o zwrot (roszczenie kompensacyjne/regresowe) dłużnika wynikające ze (wspólnej) umowy kredytowej z bankiem, który sam zapłacił raty kredytu, przeciwko innemu dłużnikowi z tej umowy kredytu, stanowi pochodne (wtórne) umowne roszczenie z umowy kredytu?

2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Czy miejsce zaspokojenia wynikającego z umowy kredytu roszczenia o zwrot (roszczenia kompensacyjnego/regresowego), przysługującego dłużnikowi wobec innego dłużnika, określa się

a) na podstawie art. 7 pkt 1 lit. b) tiret drugie rozporządzenia nr 1215/2012 („miejsce świadczenia usług”) czy też

b) zgodnie z art. 7 pkt 1 lit. c) w związku z lit. a) rozporządzenia nr 1215/2012 na podstawie *lex causae*?

3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 2.a):

Czy przyznanie kredytu przez bank jest świadczeniem charakterystycznym z umowy kredytu i z tego względu miejsce wykonania tej usługi określa się zgodnie z art. 7 pkt 1 lit. b) tiret drugie rozporządzenia nr 1215/2012 na podstawie siedziby banku, jeżeli udzielenie tego kredytu nastąpiło wyłącznie tam?

4) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 2.b):

Czy dla określenia miejsca wykonania świadczenia umownego w świetle art. 7 pkt 1 lit. a) rozporządzenia nr 1215/2012, które nie zostało spełnione, istotna jest

a) chwila zaciągnięcia kredytu przez obu dłużników (marzec 2007 r.) czy też

b) każda chwila, w której uprawniony do regresu dłużnik kredytowy dokonywał na rzecz banku płatności, z których wywodzi on roszczenie regresowe (od czerwca 2012 r. do czerwca 2014 r.)?

⁽¹⁾ Dz.U. L 351, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 17 maja 2016 r. – Prequ' Italia Srl/Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

(Sprawa C-276/16)

(2016/C 305/18)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca odwołanie: Prequ' Italia Srl

Druga strona postępowania: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Pytanie prejudycjalne

Czy [sporne] włoskie uregulowanie [podatkowe] nieprzewidujące na rzecz podatnika, który nie został wysłuchany przed wydaniem decyzji podatkowej przez organ administracji celnej, wstrzymania [wykonania] decyzji jako normalnego skutku wniesienia odwołania, jest sprzeczne z ogólną zasadą kontrydiktoryjności postępowania obowiązującą w prawie Unii Europejskiej?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil n° 8 de Barcelona (Hiszpania) w dniu 23 maja 2016 r. – Schweppes S.A./Exclusivas Ramírez S.L. i in.

(Sprawa C-291/16)

(2016/C 305/19)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Mercantil n° 8 de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Schweppes S.A.

Strona pozwana: Exclusivas Ramírez S.L., Red Paralela S.L., Carboniques Montaner S.L., Orangina Schweppes Holding BV i Schweppes International Ltd

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy jest zgodna z art. 36 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej⁽¹⁾ oraz z art. 7 ust. 1 dyrektywy 2008/95/WE⁽²⁾ i z art. 15 ust. 1 dyrektywy (UE) 2015/2436⁽³⁾ sytuacja, gdy właściciel znaku towarowego w jednym lub w większej liczbie państw członkowskich zabrania przywozu równoległego lub wprowadzania do obrotu towarów opatrzonych identycznym lub prawie identycznym znakiem towarowym należącym do osoby trzeciej, pochodzących z innego państwa członkowskiego, jeżeli rzeczony właściciel promował globalny wizerunek znaku towarowego, związany z państwem członkowskim, z którego pochodzą towary, których przywozu zamierza zabronić?
- 2) Czy jest zgodna z art. 36 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz z art. 7 ust. 1 dyrektywy 2008/95/WE i z art. 15 ust. 1 dyrektywy (UE) 2015/2436 sprzedaż towaru pod znakiem towarowym powszechnie znanym wewnątrz UE, podczas gdy właściciele figurujący w rejestrze utrzymują globalny wizerunek znaku towarowego w całym EOG, wprowadzający w błąd przeciętnego konsumenta co do pochodzenia handlowego towaru?

- 3) Czy jest zgodna z art. 36 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz z art. 7 ust. 1 dyrektywy 2008/95/WE i z art. 15 ust. 1 dyrektywy (UE) 2015/2436 sytuacja, gdy właściciel krajowych znaków towarowych identycznych lub podobnych w różnych państwach członkowskich sprzeciwia się przywózowi do państwa członkowskiego, w którym jest właścicielem znaku towarowego, towarów opatrzonych znakiem identycznym lub podobnym do swojego, pochodzących z państwa członkowskiego, w którym nie jest on właścicielem, jeżeli przynajmniej w jednym innym państwie członkowskim, w którym jest właścicielem znaku towarowego, wyraził w sposób wyraźny lub dorozumiany zgodę na przywóz tych samych towarów?
- 4) Czy jest zgodna z art. 7 ust. 1 dyrektywy 2008/95/WE i z art. 15 ust. 1 dyrektywy (UE) 2015/2436 oraz z art. 36 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej sytuacja, gdy właściciel A znaku towarowego X z jednego państwa członkowskiego sprzeciwia się przywózowi towarów opatrzonych rzeczonym znakiem, jeżeli towary te pochodzą z innego państwa członkowskiego, w którym jest zarejestrowany znak towarowy identyczny z X (Y), należący do właściciela B, który używa jej w obrocie, oraz:
- obaj właściciele, A i B, utrzymują intensywne stosunki handlowe i ekonomiczne, choć nie pozostają w ścisłej zależności w zakresie wspólnego korzystania ze znaku towarowego X
  - obaj właściciele, A i B, prowadzą skoordynowaną strategię w zakresie znaku towarowego, rozmyślnie promując we właściwym kręgu odbiorców wygląd lub wizerunek jednolitego i globalnego znaku towarowego; lub
  - obaj właściciele, A i B, utrzymują intensywne stosunki handlowe i ekonomiczne, choć nie pozostają w ścisłej zależności w zakresie wspólnego korzystania ze znaku towarowego X, a ponadto prowadzą skoordynowaną strategię w zakresie znaku towarowego, promując we właściwym kręgu odbiorców wygląd lub wizerunek jednolitego i globalnego znaku towarowego?

⁽¹⁾ Dz.U. C 202 z 7.6.2002 r.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. L 299, s. 25)

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2436 z dnia 16 grudnia 2015 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. L 336, s. 1)

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo
(Hiszpania) w dniu 25 maja 2016 r. – Sharda Europe B.V.B.A./Administración del Estado i Syngenta
Agro, S.A.**

(Sprawa C-293/16)

(2016/C 305/20)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección Cuarta

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sharda Europe B.V.B.A.

Druga strona postępowania: Administración del Estado i Syngenta Agro, S.A.

Pytania prejudycjalne

- 1) Ponieważ istnieje rozbieżność pomiędzy poszczególnymi wersjami językowymi art. 3 ust. 2 dyrektywy Komisji 2008/69/WE⁽¹⁾ z dnia 1 lipca 2008 r. jak również możliwa sprzeczność z motywem 7 uzasadnienia tej dyrektywy, należy skierować do Trybunału następujące pytanie prejudycjalne:

Czy zawartą w art. 3 ust. 2 dyrektywy Komisji 2008/69/WE z dnia 1 lipca 2008 r. w hiszpańskiej wersji językowej datę 31 grudnia 2008 r. należy interpretować w taki sposób, że oznacza datę upływu maksymalnego terminu do wydania ponownej oceny przez państwa członkowskie, ostateczny termin umieszczenia w wykazie zawartym w załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG⁽²⁾ substancji czynnych, które powinny być przedmiotem ponownej oceny, czy też ostatni dzień do złożenia odpowiedniego wniosku o umieszczenie w wykazie?

- 2) Czy zawarte w art. 3 ust. 2 dyrektyw 2008/69/WE wyrażenie „najpóźniej do dnia 31 grudnia 2008 r.” stanowi termin zawity ze względu na cel realizowany przez system ustanowiony dyrektywą Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. i nie daje państwom żadnej możliwości jego przedłużenia, skutkiem czego bieg tego terminu obliczany jest na podstawie tej dyrektywy?
- 3) Na wypadek gdyby uznano, że wspomniany termin może zostać przedłużony, czy może on zostać przedłużony z obiektywnych powodów działania siły wyższej, czy też, ze względu na to, że uprawnienie określone w art. 3 jest skierowane do państw członkowskich, mogą one termin ten przedłużyć na warunkach określonych w prawie krajowym i zgodnie z wymogami tego prawa?

⁽¹⁾ Dyrektywa Komisji 2008/69/WE z dnia 1 lipca 2008 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia do niej kłofentezyny, dikamby, difenokonazolu, diflubenzuronu, imazachinu, lenacylu, oksadiazonu, pikloramu i pyriproksyfenu jako substancji czynnych (Dz.U. L 172 z 2.7.2008, s. 9)

⁽²⁾ Dyrektywa Rady z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Contencioso-Administrativo n° 4 de Murcia (Hiszpania) w dniu 25 maja 2016 r. – Europamur Alimentación S.A./ Dirección General de Consumo, Comercio y Artesanía de la Comunidad Autónoma de la Región de Murcia

(Sprawa C-295/16)

(2016/C 305/21)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 4 de Murcia.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Europamur Alimentación S.A.

Strona pozwana: Dirección General de Consumo, Comercio y Artesanía de la Comunidad Autónoma de la Región de Murcia.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywę 2005/29/WE⁽¹⁾ o nieuczciwych praktykach handlowych należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ona przepisowi krajowemu, takiemu jak art. 14 Ley 7/1996, de 15 de enero, de Ordenación del Comercio Minorista [ustawy 7/1996 z dnia 15 stycznia o uregulowaniu handlu detalicznego], który ma bardziej restrykcyjny charakter niż wspomniana dyrektywa, ponieważ zakazuje z góry sprzedaży ze stratą – również hurtownikom – uznając tę praktykę za wykroczenie administracyjne i w konsekwencji karząc ją, z uwagi na to, że hiszpańska ustawa poza uregulowaniem rynku ma na celu również ochronę interesów konsumentów?
- 2) Czy dyrektywę 2005/29/WE o nieuczciwych praktykach handlowych należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ona wspomnianemu art. 14 LOCM również wtedy, gdy przepis krajowy zezwala na wyłącznie ogólnego zakazu sprzedaży ze stratą w przypadkach, gdy (i) sprawca wykroczenia udowodni, że sprzedaż ze stratą miała na celu osiągnięcie cen jednego lub kilku konkurentów, którzy mogliby w znaczny sposób wpłynąć na jego sprzedaż, lub (ii) chodzi o towary nietrwałe o zbliżającej się dacie przydatności?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 149, s. 22).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 1 de Santa Cruz de Tenerife (Hiszpania) w dniu 8 czerwca 2016 r. – Dragados S.A./ Cabildo Insular de Tenerife

(Sprawa C-324/16)

(2016/C 305/22)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 1 de Santa Cruz de Tenerife

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Dragados S.A.

Strona pozwana: Cabildo Insular de Tenerife

Pytania prejudycjalne

Mając na uwadze przepisy art. 4 ust. 1, art. 6 i 7 ust. 2 i 3 dyrektywy 2011/7/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 2011 r. ⁽¹⁾ w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych:

- 1) Czy art. 7 ust. 2 dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie nie może uzależnić uzyskania spłaty głównej kwoty długu od zrzeczenia się odsetek za opóźnienia w płatnościach?
- 2) Czy art. 7 ust. 3 dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie nie może uzależnić uzyskania spłaty głównej kwoty długu od zrzeczenia się kosztów odzyskiwania należności?

W razie odpowiedzi twierdzącej na oba pytania,

- 3) Czy dłużnik, gdy jest nim instytucja zamawiająca, może powołać się na autonomię woli stron w celu uniknięcia obowiązku zapłaty odsetek za opóźnienia w płatnościach i kosztów odzyskiwania należności?

⁽¹⁾ Dz.U. L 48 z 23.2.2011, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 9 czerwca 2016 r. – Industrias Químicas del Vallés, S.A./Administración General del Estado i Sapec Agro, S.A.

(Sprawa C-325/16)

(2016/C 305/23)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Industrias Químicas del Vallés, S.A.

Strona pozwana: Administración General del Estado i Sapec Agro, S.A.

Pytania prejudycjalne

1. Czy ustanowiony w art. 3 ust. 1 dyrektywy 2010/28/UE ⁽¹⁾ termin zawarty w wyrażeniu „w terminie do dnia 31 grudnia 2010 r.” oraz w użytym w akapicie drugim tego samego przepisu i dotyczącym również dnia 31 grudnia 2010 r. wyrażeniu „[p]przed upływem tego terminu” pozostający w związku z sześciomiesięcznym terminem, o którym mowa w motywie 8 tej dyrektywy, jest terminem zawitym ze względu na cel realizowany przez system ustanowiony dyrektywą Rady 91/414/EWG ⁽²⁾ z dnia 15 lipca 1991 r. i państwa członkowskie nie mają żadnej możliwości jego przedłużenia, skutkiem czego jego bieg obliczany jest na podstawie tej dyrektywy?

2. Na wypadek gdyby uznano, że wspomniany termin może zostać przedłużony, czy przyjęcie decyzji w tym przedmiocie nie podlega żadnym szczególnym ograniczeniom proceduralnym dotyczącym przyznawania terminów i ich przedłużania, czy też, ze względu na to, że wydanie tej decyzji stanowi uprawnienie państw członkowskich, mogą one termin ten przedłużyć na warunkach określonych w prawie krajowym ze względu na to, że są one adresatami przepisów proceduralnych określonych w art. 3 ust. 1 dyrektywy?

⁽¹⁾ Dyrektywa Komisji 2010/28/UE z dnia 23 kwietnia 2010 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia do niej metalaksylu jako substancji czynnej (Dz.U. 2010 L 104, s. 57).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. 1991 L 230, s.1, polskie wydanie specjalne: Rozdział 03 Tom 011 s. 332-367).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja)
w dniu 10 czerwca 2016 r. – Marc Jacob/Ministre des finances et des comptes publics**

(Sprawa C-327/16)

(2016/C 305/24)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Marc Jacob

Druga strona postępowania: Ministre des finances et des comptes publics

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy postanowienia art. 8 dyrektywy z dnia 23 lipca 1990 r. ⁽¹⁾ powinny być interpretowane w ten sposób, że zakazują one, w przypadku operacji wymiany papierów wartościowych wchodzącej w zakres stosowania dyrektywy, mechanizmu odroczenia opodatkowania przewidującego, że – w drodze odstępstwa od zasady, zgodnie z którą zdarzenie powodujące opodatkowanie wartości dodanej następuje w roku jej uzyskania – wartość dodana wymiany zostaje stwierdzona i rozliczona przy okazji operacji wymiany papierów wartościowych i zostaje opodatkowana w roku, w którym następuje zdarzenie kończące odroczenie opodatkowania, jakim może być w szczególności zbycie papierów wartościowych otrzymanych przy wymianie?
- 2) Czy postanowienia art. 8 dyrektywy z dnia 23 lipca 1990 r. powinny być interpretowane w ten sposób, że zakazują one, w przypadku operacji wymiany papierów wartościowych wchodzącej w zakres stosowania dyrektywy, opodatkowania wartości dodanej wymiany papierów wartościowych – przy założeniu, że podlega ona opodatkowaniu – przez państwo zamieszkania podatnika w momencie operacji wymiany, chociaż podatnik ów, w dniu zbycia papierów wartościowych otrzymanych przy okazji tej wymiany, w którym wartość dodana wymiany zostaje faktycznie opodatkowana, przeniósł swoje miejsce zamieszkania dla celów finansowych do innego państwa członkowskiego?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 90/434/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów, dotyczących spółek różnych państw członkowskich (Dz.U. L 225, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de
Albacete (Hiszpania) w dniu 15 czerwca 2016 r. – José Luís Núñez Torreiro/Seguros Chartis Europe
S.A.**

(Sprawa C-334/16)

(2016/C 305/25)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial de Albacete

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: José Luís Núñez Torreiro

Strona pozwana: Seguros Chartis Europe S.A.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie „ruchu pojazdów” – lub „okoliczności związanej z ruchem” – jako ryzyko ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej w związku z korzystaniem z pojazdów silnikowych i ruchem tych pojazdów, do którego odnosi się ustawodawstwo Unii (w szczególności dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 20[0]9/103/WE z dnia 16 grudnia [września] 2009 r. w art. 3) ⁽¹⁾, może zostać określone w uregulowaniach krajowych państwa członkowskiego w sposób odmienny niż w uregulowaniach Unii?
- 2) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej, czy z zakresu tego pojęcia mogą być wyłączone (oprócz określonych osób, tablic lub rodzajów pojazdów, jak przyznaje art. 5 ust. 1 i 2 dyrektywy 2009/103/WE), w zależności od miejsc, w jakich ruch się odbywa, przypadki ruchu takie jak po drogach lub terenie „niezdatnym” do ruchu?
- 3) Czy ponadto z zakresu pojęcia „okoliczności związanej z ruchem” może być wyłączona określona aktywność pojazdu związana z celem, któremu pojazd ten służy (takim jak korzystanie w celach sportowych, przemysłowych lub rolniczych) lub związana z zamiarem kierowcy (takim jak popełnienie pojazdem umyślnego przestępstwa)?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/103/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności (Dz.U. L 263, s. 11)

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshofs
(Austria) w dniu 16 czerwca 2016 r. – Landeskrankeanstalten-Betriebsgesellschaft – KABEG/
Mutuelles du Mans Assurances IARD SA (MMA IARD)**

(Sprawa C-340/16)

(2016/C 305/26)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Landeskrankeanstalten-Betriebsgesellschaft – KABEG

Strona pozwana: Mutuelles du Mans assurances IARD SA (MMA IARD)

Pytania prejudycjalne

1. Czy powództwo wniesione przez krajowego pracodawcę o odszkodowanie z tytułu przeniesionej na niego szkody powstałej w wyniku dalszego wypłacania wynagrodzenia swojemu pracownikowi mającemu miejsce zamieszkania w kraju zalicza się do „spraw dotyczących ubezpieczenia” w rozumieniu art. 8 rozporządzenia (WE) nr 44/2001 ⁽¹⁾, jeżeli
  - (a) pracownik został ranny w wypadku drogowym w państwie członkowskim (we Włoszech),
  - (b) powództwo jest skierowane przeciwko mającemu siedzibę w innym państwie członkowskim (Francji) ubezpieczycielowi udzielającemu ochrony w zakresie odpowiedzialności cywilnej pojazdu, który spowodował szkodę i
  - (c) pracodawca ma formę podmiotu prawa publicznego z własną osobowością prawną?

2. W wypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

Czy art 9 ust. 1 lit. b) w związku z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 44/[2001] należy interpretować w ten sposób, że pracodawca wypłacający dalej wynagrodzenie jako „poszkodowany” może wytoczyć powództwo przeciwko ubezpieczycielowi udzielającemu ochrony w zakresie odpowiedzialności cywilnej przed sądem miejsca, w którym pracodawca ma siedzibę, o ile takie bezpośrednie powództwo jest dopuszczalne?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, Dz.U. L 12, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 30 czerwca 2016 r. – Komisja Europejska/Republika Grecka

(Sprawa C-363/16)

(2016/C 305/27)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouchagiar i B. Stromsky, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że Republika Grecka, nie podejmując w wyznaczonych terminach wszelkich środków koniecznych do wykonania decyzji Komisji z dnia 22 lutego 2012 r. w sprawie pomocy państwa SA.26534 (C 27/10 ex NN 6/09) przyznanej przez Grecję spółce Enóneni Klostoyfantourgía AE [United Textiles SA] lub w każdym razie nie informując wystarczająco Komisji o środkach podjętych na podstawie art. 4 decyzji, uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na podstawie art. 2, 3 i 4 wspomnianej decyzji oraz na podstawie Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Zgodnie z decyzją Komisji z dnia 22 lutego 2012 r. w sprawie pomocy państwa SA.26534 Republika Grecka była zobowiązana odzyskać w terminie czterech miesięcy niezgodną z rynkiem wewnętrznym pomoc, którą przyznała Enóneni Klostoyfantourgía – czyli gwarancję państwa z 2007 r. i rozłożenie w 2009 r. spłaty zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne – oraz informować wystarczająco Komisję o środkach podejmowanych w tym celu.
2. Tymczasem Republika Grecka nie odzyskała tej pomocy w terminie czterech miesięcy, jak powinna była to uczynić. Ponadto Republika Grecka nadal nie podjęła koniecznych działań w celu wykonania decyzji. W celu zbadania możliwości podjęcia na nowo działalności przez Enóneni Klostoyfantourgía władze greckie zawiesiły, w drodze ustawy-dekretu z dnia 30 grudnia 2015 r., postępowanie w sprawie publicznej licytacji majątku tej spółki, mimo że nie została odzyskana pomoc niezgodna z rynkiem wewnętrznym. W każdym razie Republika Grecka nie informowała wystarczająco Komisji o odpowiednich działaniach podejmowanych w celu wykonania decyzji.

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba w składzie powiększonym) wydane w dniu 22 kwietnia 2016 r. w sprawach połączonych T-50/06 RENV II i T-69/06 RENV II: Irlandia i Aughinish Alumina Ltd/Komisja Europejska wniesione w dniu 6 lipca 2006 r. przez Aughinish Alumina Ltd

(Sprawa C-373/16 P)

(2016/C 305/28)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Aughinish Alumina Ltd („AAL”) (przedstawiciele: C. Little i C. Waterson, solicitors)

Druga strona postępowania: Irlandia, Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 22 kwietnia 2016 r. w sprawie T-69/06 RENV II;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez AAL w tym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

AAL podnosi dwa zarzuty wobec wyroku Sądu.

Zarzut pierwszy: naruszenie prawa przy ocenie wyjątkowych okoliczności; naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań; brak uzasadnienia.

AAL utrzymuje, że Sąd naruszył prawo oceniając uzasadnione oczekiwania AAL, w szczególności analizując istnienie „wyjątkowych okoliczności”. Zarzut ten jest podzielony na cztery części:

Część pierwsza: Sąd naruszył prawo, jeżeli chodzi o zakres i skutki wyroku Trybunału w sprawie C-272/12 P Komisja/Irlandia i in.

Część druga: Sąd naruszył prawo uznając, że sytuację AAL należy odróżnić od sytuacji w sprawie 223/85 RSV/Komisja.

Część trzecia: Sąd naruszył prawo interpretując orzecznictwo wykształcone w sprawie Demesa (sprawy C-183/02 P i C-187/02 P Demesa i Territorio Histórico de Álava/Komisja) jako kończące uzasadnione oczekiwania AAL w odniesieniu do nieodzyskania.

Część czwarta: Sąd naruszył prawo nie dokonując wymaganego wyważenia interesów publicznych i prywatnych. Czyniąc to Sąd naruszył zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań i spotęgował to naruszenie brakiem uzasadnienia.

Zarzut drugi: naruszenie prawa dotyczące interpretacji art. 1 lit. b) ppkt i) rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999⁽¹⁾.

AAL utrzymuje, że Sąd naruszył prawo wskazując i stosując przesłanki przy spełnieniu których dana pomoc może zostać zakwalifikowana jako pomoc istniejąca. AAL utrzymuje w szczególności, że Sąd naruszył prawo przy interpretacji art. 1 lit. b) ppkt i) rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE, Dz.U. L 83, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 27 kwietnia 2016 r. w sprawie T-556/11, European Dynamics Luxembourg SA; European Dynamics Belgium SA; Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 7 czerwca 2016 r. przez European Dynamics Luxembourg SA; European Dynamics Belgium SA; Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE

(Sprawa C-379/16 P)

(2016/C 305/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: European Dynamics Luxembourg SA; European Dynamics Belgium SA; Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (przedstawiciele: C.N. Dede, D. Papadopoulou, Δικηγόροι)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Żądania wnoszących odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu ze względu na nieuwzględnienie przez Sąd nowego zarzutu dotyczącego akceptacji oferty zawierającej rabat;
- unieważnienie decyzji EUIPO o udzieleniu zamówienia Informática El Corte Inglés, SA – Altia Consultores, SA Temporary Association (IECI), którego oferta, wbrew specyfikacji przetargowej, zawierała rabat;
- obciążenie EUIPO kosztami pierwotnego postępowania oraz kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnoszą, że Sąd błędnie zinterpretował argumenty strony pozwanej i przeinaczył dowody przedstawione przez EUIPO w następstwie wydania postanowienia Sądu w przedmiocie środków dowodowych, które to dowody zostały ponadto powtórzone przez EUIPO na rozprawie. Dowody te wskazywały, że zwycięska oferta zawierała rabat (niezgodny z prawem), który został uwzględniony na etapie oceny złożonych ofert. Zaoferowany przez zwycięskiego uczestnika rabat polegał na przedstawieniu oferty zawierającej wariant zaproponowanej ceny wbrew specyfikacji przetargowej (uzupełnionej odpowiedziami zamawiającego na pytania uczestników postępowania). Sąd naruszył prawo, uznając w szczególności, że EUIPO nie wziął pod uwagę udzielonego przez zwycięskiego uczestnika rabatu przy dokonywaniu oceny finansowej, a w konsekwencji, ponieważ ów rabat nie został uwzględniony, EUIPO nie naruszył specyfikacji przetargowej.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 30 czerwca 2016 r. – CB/Komisja

(Sprawa T-491/07 RENV) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Decyzja związku przedsiębiorstw — Rynek wydawania kart płatniczych we Francji — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Środki cenowe stosowane wobec „nowych członków” — Opłata za przystąpienie i tak zwane mechanizmy „regulacji świadczenia usług w zakresie autoryzacji i rozliczania transakcji” i „pobudki dla śpiących” — Rynek właściwy — Ograniczenie konkurencji ze względu na skutek — Artykuł 81 ust. 3 WE — Oczywiste błędy w ocenie — Zasada dobrej administracji — Proporcjonalność — Pewność prawa)

(2016/C 305/30)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Groupement des cartes bancaires (CB) (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci F. Pradelles i J. Ruiz Calzado)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Bottka i B. Mongin, pełnomocnicy)

Interwienienci popierający stronę skarżącą: BNP Paribas (Paryż) (przedstawiciele: adwokaci O. de Juvigny i J. Caminati); BPCE, dawniej Caisse Nationale des Caisses d'Épargne et de Prévoyance (CNCEP) (Paryż) (przedstawiciele: adwokaci A. Choffel i S. Hautbourg) oraz Société générale (Paryż) (przedstawiciele: adwokaci P. Guibert i P. Patat)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności, na podstawie art. 263 TFUE, decyzji Komisji C(2007) 5060 wersja ostateczna z dnia 17 października 2007 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 [WE] (COMP/D1/38606 – Groupement des cartes bancaires „CB”).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji C(2007) 5060 wersja ostateczna z dnia 17 października 2007 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 [WE] (COMP/D1/38606 – Groupement des cartes bancaires „CB”) w zakresie, w jakim Komisja Europejska nakazała Groupement w art. 2 „powstrzymania się w przyszłości od stosowania środków lub od zachowań o podobnym albo identycznym celu lub skutku”.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Groupement des cartes bancaires (CB) oraz Komisja pokrywają własne koszty, w tym koszty związane z postępowaniem przed Trybunałem.
- 4) BNP Paribas, BPCE oraz Société générale pokrywają własne koszty, w tym koszty związane z postępowaniem przed Trybunałem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 64 z 8.3.2008.

Wyrok Sądu z dnia 12 lipca 2016 r. – Komisja/Thales développement et coopération(Sprawa T-326/13) ⁽¹⁾

[Klauzula arbitrażowa — Czwarty i piąty program ramowy w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i prezentacji — Umowy w przedmiocie projektów dotyczących projektowania i rozwoju ogniw paliwowych zasilanych bezpośrednio metanolem — Nieważność umów zawartych w wyniku podstępu — Zwrot wkładu finansowego Unii — Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2988/95 — Przedawnienie — Stosowanie prawa francuskiego i belgijskiego — Prawo do obrony — Odsetki]

(2016/C 305/31)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal i B. Conte, pełnomocnicy, wspierani przez adwokat N. Coutrelis)

Strona pozwana: Thales développement et coopération SAS (Vélizy-Villacoublay, Francja) (przedstawiciele: adwokaci N. Huc-Morel, P. Vanderveeren, L. Defalque, A. Guillerme i J. Fréal-Saison)

Przedmiot

Żądanie, na podstawie art. 272 TFUE, zmierzające do zasądzenia przez Sąd od pozwanej pełnego zwrotu wkładu finansowego wypłaconego przez Komisję poprzednikowi prawnemu pozwanej, wraz z odsetkami, w ramach umowy JOE3-CT-97-0063 objętej czwartym programem ramowym Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i prezentacji (1994–1998), ustanowionym decyzją nr 1110/94/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 kwietnia 1994 r. (Dz.U. 1994, L 126, s. 1) oraz w ramach umowy ENK6-CT-2000-00315 objętej piątym programem ramowym Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i prezentacji (1998–2002), ustanowionym decyzją nr 182/1999/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 grudnia 1998 r. (Dz.U. 1999, L 26, s. 1).

Sentencja

1) Zasądza się od Thales développement et coopération SAS na rzecz Komisji Europejskiej zwrot poniższych kwot wypłaconych poprzednikowi prawnemu pozwanej w wykonaniu umowy JOE3-CT-97–0063 objętej czwartym programem ramowym Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i prezentacji (1994–1998), ustanowionym decyzją nr 1110/94/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 kwietnia 1994 r.:

- kwoty 162 195,79 EUR, powiększonej o odsetki ustawowe przewidziane francuską ustawą, naliczone od dnia wypłaty tej kwoty do kompletnej zapłaty tej kwoty;
- kwoty 179 201 EUR powiększonej o odsetki ustawowe przewidziane francuską ustawą, naliczone od dnia wypłaty tej kwoty do kompletnej zapłaty tej kwoty;
- kwoty 167 612,49 EUR, powiększonej o odsetki ustawowe przewidziane francuską ustawą, naliczone od dnia wypłaty tej kwoty do kompletnej zapłaty tej kwoty;
- kwoty 136 892,29 EUR, powiększonej o odsetki ustawowe przewidziane francuską ustawą, naliczone od dnia wypłaty tej kwoty do kompletnej zapłaty tej kwoty;
- kwoty 54 434,09 EUR, powiększonej o odsetki ustawowe przewidziane francuską ustawą, naliczone od dnia wypłaty tej kwoty do kompletnej zapłaty tej kwoty.

- 2) Zasadza się od *Thales développement et coopération* zwrot na rzecz Komisji poniższych kwot wypłaconych poprzednikowi prawnemu pozwanej w wykonaniu umowy ENK6-CT-2000-00315 objętej piątym programem ramowym Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i prezentacji (1998–2002), ustanowionym decyzją nr 182/1999/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 grudnia 1998 r.:
- kwoty 232 389,04 EUR, powiększonej o odsetki ustawowe przewidziane belgijską ustawą, naliczone od dnia wypłaty tej kwoty do kompletnej zapłaty tej kwoty;
  - kwoty 218 734,67 EUR, powiększonej o odsetki ustawowe przewidziane belgijską ustawą, naliczone od dnia wypłaty tej kwoty do kompletnej zapłaty tej kwoty;
  - kwoty 237 504,86 EUR, powiększonej o odsetki ustawowe przewidziane belgijską ustawą, naliczone od dnia wypłaty tej kwoty do kompletnej zapłaty tej kwoty;
  - kwoty 124 192,86 EUR, powiększonej o odsetki ustawowe przewidziane belgijską ustawą, naliczone od dnia wypłaty tej kwoty do kompletnej zapłaty tej kwoty.
- 3) Komisja pokrywa połowę kosztów poniesionych przez *Thales développement et coopération*.
- 4) *Thales développement et coopération* pokrywa koszty poniesione przez Komisję oraz połowę własnych kosztów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 298 z 12.10.2013.

Wyrok Sądu z dnia 4 lipca 2016 r. – Orange Business Belgium/Komisja

(Sprawa T-349/13) ⁽¹⁾

(Zamówienia publiczne na usługi — Postępowanie przetargowe — Świadczenie „Ogólnoeuropejskich usług telematycznych między organami administracji — nowa generacja (TESTA-ng)” — Odrzucenie oferty jednego z oferentów — Udzielenie zamówienia — Przejrzystość — Równość traktowania — Niedyskryminacja — Obowiązek uzasadnienia)

(2016/C 305/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Orange Business Belgium SA (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci B. Schutyser i T. Villé)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Delaude, S. Lejeune i F. Moro, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów P. Wytincka i B. Hoorelbekego)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 19 kwietnia 2013 r. w sprawie odrzucenia oferty skarżącej w przetargu ograniczonym DIGIT/R2/PR/2011/039 dotyczącym „Ogólnoeuropejskich usług telematycznych między organami administracji — nowa generacja (TESTA-ng)” i w sprawie udzielenia zamówienia innemu oferentowi.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Orange Business Belgium SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 252 z 31.8.2013.

Wyrok Sądu z dnia 30 czerwca 2016 r. – Jinan Meide Casting Co. Ltd/Rada(Sprawa T-424/13) ⁽¹⁾

[Dumping — Przywóz gwintowanych łączników rur lub przewodów rurowych, odlewanych z żeliwa ciągliwego pochodzących z Chin — Ostateczne cło antydumpingowe — Zachowanie poufności w ramach obliczenia wartości normalnej — Informacje dostarczone w odpowiednim terminie — Termin na przyjęcie decyzji dotyczącej statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej — Prawo do obrony — Równość traktowania — Zasada niedziałania wstecz — Artykuł 2 ust. 7-11, art. 3 ust. 1-3, art. 6 ust. 7, art. 19 ust. 1 i 5 oraz art. 20 ust. 2 i 4 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009]

(2016/C 305/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Jinan Meide Casting Co. Ltd (Jinan, Chiny) (przedstawiciele: R. Antonini i E. Monard, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: S. Boelaert i B. Driessen, pełnomocnicy, wspierani przez S. Gubela, adwokata, i B. O'Connora, solicitor)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. F. Brakeland i M. França, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 430/2013 z dnia 13 maja 2013 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe oraz ostatecznie pobierającego cło tymczasowe nałożone na przywóz gwintowanych łączników rur lub przewodów rurowych, odlewanych z żeliwa ciągliwego, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajlandii oraz zamykającego postępowanie w odniesieniu do Indonezji (Dz.U. L 129, s. 1) w zakresie, w jakim dotyczy skarżącej

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 430/2013 z dnia 13 maja 2013 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe oraz ostatecznie pobierającego cło tymczasowe nałożone na przywóz gwintowanych łączników rur lub przewodów rurowych, odlewanych z żeliwa ciągliwego, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajlandii oraz zamykającego postępowanie w odniesieniu do Indonezji w zakresie, w jakim dotyczy ono Jinan Meide Casting Co. Ltd.
- 2) Rada Unii Europejskiej pokrywa, oprócz własnych kosztów, również koszty poniesione przez Jinan Meide Casting Co.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 325 z 9.11.2013.

Wyrok Sądu z dnia 30 czerwca 2016 r. – CW/Rada(Sprawa T-516/13) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji — Zamrożenie środków finansowych — Umieszczenie nazwiska skarżącego w wykazie w oparciu o nowe uzasadnienie po wcześniejszym stwierdzeniu nieważności decyzji o zastosowaniu środka w postaci zamrożenia środków finansowych — Prawo własności — Proporcjonalność — Błąd w ustaleniach faktycznych — Nadużycie władzy — Odpowiedzialność pozaumowna — Związek przyczynowy)

(2016/C 305/34)

Język postępowania: francuskie

Strony

Strona skarżąca: CW (przedstawiciel: adwokat A. Tekari)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: G. Étienne i M. Bishop, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, żądanie, sformułowane na podstawie art. 263 TFUE, stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Rady 2013/409/WPZiB z dnia 30 lipca 2013 r. w sprawie wykonania decyzji 2011/72/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji (Dz. U. 2013, L 204, s. 52), w zakresie w jakim ten akt dotyczy skarżącego, a po drugie, żądanie, sformułowane na podstawie art. 268 TFUE, odszkodowania i zadośćuczynienia za szkody i krzywdy, jakich miał doznać skarżący.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) CW pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 351 z 6.10.2014.

Wyrok Sądu z dnia 5 lipca 2016 r. – Future Enterprises/EUIPO – McDonald’s International Property (MACCOFFEE)

(Sprawa T-518/13) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Słowny unijny znak towarowy MACCOFFEE — Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy McDONALD’S — Artykuł 53 ust. 1 lit. a) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Rodzina znaków towarowych — Czerpanie nienależnej korzyści z charakteru odróżniającego lub renomy wcześniejszego znaku towarowego — Unieważnienie prawa do znaku towarowego]

(2016/C 305/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Future Enterprises Pte Ltd (Singapur, Singapur) (przedstawiciele: początkowo B. Hitchens, J. Olsen, R. Sharma, M. Henshall, solicitors, i R. Tritton, barrister, a następnie B. Hitchens, J. Olsen, R. Tritton i E. Hughes-Jones, solicitors)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) (przedstawiciel: L. Rampini, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: McDonald’s International Property Co. Ltd (Wilmington, Delaware, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat C. Eckhardt)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 13 czerwca 2013 r. (sprawa R 1178/2012-1) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku pomiędzy McDonald’s International Property Co. a Future Enterprises.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Future Enterprises Pte Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 352 z 30.11.2013.

Wyrok Sądu z dnia 30 czerwca 2016 r. – Al Matri/Rada(Sprawa T-545/13) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji — Środki skierowane przeciwko osobom odpowiedzialnym za sprzeniewierzenie środków finansowych oraz przeciwko osobom i podmiotom z nimi powiązanim — Zamrożenie środków finansowych — Wykaz osób, podmiotów i organów, w odniesieniu do których ma zastosowanie zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych — Umieszczenie w wykazie nazwiska skarżącego — Niewystarczająca podstawa faktyczna — Błąd w ustaleniach faktycznych — Naruszenie prawa — Prawo własności — Wolność prowadzenia działalności gospodarczej — Proporcjonalność — Prawo do obrony — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Obowiązek uzasadnienia)

(2016/C 305/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Fahed Mohamed Sakher Al Matri (Doha, Katar) (przedstawiciele: M. Lester i B. Kennelly, barrister oraz adwokat G. Martin)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele M. Bishop i I. Gurov, pełnomocnicy)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności, po pierwsze, decyzji Rady 2011/72/WPZiB z dnia 31 stycznia 2011 r. dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji (Dz.U. 2011, L 28, s. 62), wykonanej decyzją wykonawczą Rady 2013/409/WPZiB z dnia 30 lipca 2013 r. (Dz.U. 2013, L 204, s. 52), decyzją Rady 2014/49/WPZiB z dnia 30 stycznia 2014 r. (Dz.U. 2014, L 28, s. 38), a także decyzją Rady (WPZiB) 2015/157 z dnia 30 stycznia 2015 r. (Dz.U. 2015, L 26, s. 29), oraz po drugie, rozporządzenia Rady (UE) nr 101/2011 z dnia 4 lutego 2011 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Tunezji (Dz.U. 2011, L 31, s. 1), wykonanego rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 735/2013 z dnia 30 lipca 2013 r. (Dz.U. 2013, L 204, s. 23), rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 81/2014 z dnia 30 stycznia 2014 r. (Dz.U. 2014, L 28, s. 2), a także rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 147/2015 z dnia 30 stycznia 2015 r. (Dz.U. 2015, L 26, s. 3), w zakresie, w jakim te akty dotyczą skarżącego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Fahed Mohamed Sakher pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 359 z 7.12.2013.

Wyrok Sądu z dnia 7 lipca 2016 r. – Copernicus-Trademarks/EUIPO – Maquet (LUCEO)(Sprawa T-82/14) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Słowny unijny znak towarowy LUCEO — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Zła wiara w chwili dokonania zgłoszenia do rejestracji — Artykuł 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2016/C 305/37)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Copernicus-Trademarks Ltd (Borehamwood, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: adwokat F. Henkel)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) (przedstawiciel: A. Schifko, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Maquet GmbH (Rastatt, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat N. Hebeis)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 25 listopada 2013 r. (sprawa R 2292/2012-4) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Copernicus-Trademarks a Maquet.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Copernicus-Trademarks Ltd pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) i Maquet GmbH.

⁽¹⁾ Dz.U. C 112 z 14.4.2014.

Wyrok Sądu z dnia 30 czerwca 2016 r. – CW/Rada

(Sprawa T-224/14) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji — Zamrożenie środków finansowych — Przedłużenie — Prawo własności — Proporcjonalność — Błąd dotyczący okoliczności faktycznych — Nadużycie władzy — Odpowiedzialność pozaumowna)

(2016/C 305/38)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: CW (przedstawiciel: adwokat A. Tekari)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: G. Étienne i M. Bishop, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, żądanie oparte na art. 263 TFUE i mające na celu stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2014/49/WPZiB z dnia 30 stycznia 2014 r. zmieniającej decyzję 2011/72/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji (Dz.U. 2014, L 28, s. 38) w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącego, a po drugie, żądanie oparte na art. 268 TFUE i mające na celu naprawienie szkody poniesionej przez skarżącego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) CW pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 351 z 6.10.2014.

Wyrok Sądu z dnia 29 czerwca 2016 r. – Group/EUIPO – Iliev (GROUP Company TOURISM & TRAVEL)

(Sprawa T-567/14) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego GROUP Company TOURISM & TRAVEL — Wcześniejsze niezarejestrowane graficzne krajowe znaki towarowe GROUP Company TOURISM & TRAVEL — Względna podstawa odmowy rejestracji — Stosowanie prawa krajowego — Artykuł 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Dowody wykazujące treść prawa krajowego — Zasada 19 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 2868/95 — Nieuwzględnienie dowodów przedstawionych przed izbą odwoławczą — Uznanie przysługujące izbie odwoławczej — Artykuł 76 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009]

(2016/C 305/39)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: Group OOD (Sofia, Bułgaria) (przedstawiciele: adwokaci D. Dragiev i A. Andreev)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) (przedstawiciele: A. Folliard-Monguiral, P. Ivanov i D. Botis, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO był również, interwenient przed Sądem: Kosta Iliev (Sofia) (przedstawiciel: adwokat S. Ganeva)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 2 czerwca 2014 r. (sprawa R 1587/2013-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Group a K. Ilievem.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 2 czerwca 2014 r. (sprawa R 1587/2013-4).
- 2) EUIPO i Kosta Iliev pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Group OOD.

⁽¹⁾ Dz.U. C 372 z 20.10.2014.

Wyrok Sądu z dnia 14 lipca 2016 r. – Łotwa/Komisja

(Sprawa T-661/14) ⁽¹⁾

[EFOGR, EFRG i EFRROW — Wydatki wyłączone z finansowania — Ryczałtowa korekta finansowa — Wzajemna zgodność — Wymogi minimalne w zakresie dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska — Normy — Artykuł 5 ust. 1 i załącznik IV do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 — Artykuł 6 ust. 1 i załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 73/2009]

(2016/C 305/40)

Język postępowania: łotewski

Strony

Strona skarżąca: Republika Łotewska (przedstawiciele: I. Kalniņš i D. Pelše, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Sauka i D. Triantafyllou, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności, na podstawie art. 263 TFUE, decyzji wykonawczej Komisji 2014/458/UE z dnia 9 lipca 2014 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. 2014, L 205, s. 62), w zakresie, w jakim wyłącza z finansowania Unii niektóre wydatki poniesione przez Republikę Łotewską, w wysokości 739 393,95 EUR, z powodu niezgodności z przepisami Unii.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji wykonawczej Komisji 2014/458/UE z dnia 9 lipca 2014 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), jako że wyłącza z finansowania Unii niektóre wydatki poniesione przez Republikę Łotewską, w wysokości 739 393,95 EUR, z powodu niezgodności z przepisami Unii.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 395 z 10.11.2014.

Wyrok Sądu z dnia 6 lipca 2016 r. – Mozzetti/EUIPO – di Lelio (Alfredo alla Scrofa)

(Sprawa T-96/15) (¹)

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Graficzny unijny znak towarowy Alfredo alla Scrofa — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy L'ORIGINALE ALFREDO — Wniosek o przedstawienie dowodu używania — Artykuł 57 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009]

(2016/C 305/41)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Mario Mozzetti (Rzym, Włochy) (przedstawiciel: adwokat E. Montelione)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) (przedstawiciel: L. Rampini, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Ines di Lelio (Rzym) (przedstawiciele: adwokaci D. De Simone, G. Orsoni i R. Fecchio)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 2 grudnia 2014 r. (sprawa R 655/2014-1) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku pomiędzy I. di Lelio a M. Mozzettim.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Mario Mozzetti zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 127 z 20.4.2015.

Wyrok Sądu z dnia 6 lipca 2016 r. – Mozzetti/EUIPO – di Lelio (ALFREDO'S GALLERY alla Scrofa Roma)

(Sprawa T-97/15) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Graficzny unijny znak towarowy ALFREDO'S GALLERY alla Scrofa Roma — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy L'ORIGINALE ALFREDO — Wniosek o przedstawienie dowodu używania — Artykuł 57 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009]

(2016/C 305/42)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Mario Mozzetti (Rzym, Włochy) (przedstawiciel: adwokat E. Montelione)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) (przedstawiciel: L. Rampini, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Ines di Lelio (Rzym) (przedstawiciele: adwokaci D. De Simone, G. Orsoni i R. Fecchio)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 2 grudnia 2014 r. (sprawa R 656/2014-1) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku pomiędzy I. di Lelio a M. Mozzettim

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Mario Mozzetti zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 127 z 20.4.2015.

Wyrok Sądu z dnia 5 lipca 2016 r. – Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise/EUIPO – Freistaat Bayern (NEUSCHWANSTEIN)

(Sprawa T-167/15) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Słowny unijny znak towarowy NEUSCHWANSTEIN — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Brak charakteru opisowego — Charakter odróżniający — Artykuł 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 — Brak złej wiary]

(2016/C 305/43)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise eV (Veitsbronn, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat B. Bittner)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) (przedstawiciel: A. Schifko, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO był również, interwenient przed Sądem: Freistaat Bayern (Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Müller)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 22 stycznia 2015 r. (sprawa R 28/2014-5) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise a Freistaat Bayern.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise eV zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 178 z 1.6.2015.

Wyrok Sądu z dnia 14 lipca 2016 r. – Thun 1794/EUIPO – Adekor (Symbole graficzne pełniące funkcję dekoracyjną)

(Sprawa T-420/15) ⁽¹⁾

[Wzór wspólnotowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru — Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający symbole graficzne pełniące funkcję dekoracyjną — Wcześniejszy wzór wspólnotowy — Podstawa unieważnienia — Ujawnienie wcześniejszego wzoru — Brak nowości — Artykuły 5 i 7 oraz art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 6/2002]

(2016/C 305/44)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Thun 1794 a.s. (Nová Role, Republika Czeska) (przedstawiciel: adwokat F. Steidl)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: D. Gája, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Adekor s.r.o. (Loket, Republika Czeska) (przedstawiciel: adwokat V. Dohnalová)

Przedmiot

Skarga na decyzję Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 29 kwietnia 2015 r. (sprawa R 1465/2014-3), dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do wzoru między Thun 1794 a Adekor.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Thun 1794 a.s. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 337 z 12.10.2015.

Wyrok Sądu z dnia 7 lipca 2016 r. – Fruit of the Loom/EUIPO – Takko (FRUIT)(Sprawa T-431/15) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku — Słowny unijny znak towarowy FRUIT — Rzeczywiste używanie znaku towarowego — Artykuł 15 i art. 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009 — Używanie znaku skierowane na zewnątrz]

(2016/C 305/45)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Fruit of the Loom, Inc. (Bowling Green, Kentucky, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: S. Małynicz, QC, i V. Marsland, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) (przedstawiciel: D. Gája, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Takko Holding GmbH (Telgte, Niemcy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 12 maja 2015 r. (sprawa R 1641/2014-2) dotyczącą postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku między Takko Holding a Fruit of the Loom.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 12 maja 2015 r. (sprawa R 1641/2014-2).
- 2) EUIPO pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Fruit of the Loom, Inc.

⁽¹⁾ Dz.U. C 320 z 28.9.2015.

Wyrok Sądu z dnia 6 lipca 2016 r. – LM/Komisja(Sprawa T-560/15 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Renta rodzinna — Artykuły 18 i 27 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego — Artykuł 25 Karty praw podstawowych — Prawo rozwiedzonego małżonka zmarłego urzędnika — Obowiązek płacenia alimentów, który ciążył na zmarłym urzędniku)

(2016/C 305/46)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: LM (Ispra, Włochy) (przedstawiciel: adwokat L. Ribolzi)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Gattinara i F. Simonetti, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata A. Dal Ferro)

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu ds. Służby Publicznej Unii Europejskiej [poufne] zmierzające do jego uchylecia.

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *LM zostaje obciążona kosztami postępowania.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 414 z 14.12.2015.

Postanowienie Sądu z dnia 10 czerwca 2016 r. – Klymenko/Rada

(Sprawa T-494/16) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją na Ukrainie — Zamrożenie środków finansowych — Wykaz osób, podmiotów i organów, w odniesieniu do których ma zastosowanie zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych — Ujęcie nazwiska skarżącego — Termin do wniesienia skargi — Dopuszczalność — Dowód zasadności umieszczenia w wykazie — Skarga oczywiście zasadn)

(2016/C 305/47)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Oleksandr Klymenko (Kijów, Ukraina) (przedstawiciele: M. Shaw, QC, i I. Quirk, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: A. Vitro i J.-P. Hix, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Rady 2014/216/WPZiB z dnia 14 kwietnia 2014 r., wykonującej decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2014, L 111, s. 91 i sprostowanie: Dz.U. 2014, L 350, s. 16) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 381/2014 z dnia 14 kwietnia 2014 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 208/2014 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2014, L 111, s. 33 i sprostowanie: Dz.U. 2014, L 350, s. 16) w zakresie, w jakim dotyczą one skarżącego.

Sentencja

- 1) *Stwierdza się nieważność decyzji wykonawczej Rady 2014/216/WPZiB z dnia 14 kwietnia 2014 r. wykonującej decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 381/2014 z dnia 14 kwietnia 2014 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 208/2014 z dnia 5 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie w zakresie, w jakim akty te dotyczą Oleksandra Klymenki.*
- 2) *Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona, poza własnymi kosztami, również kosztami poniesionymi przez O. Klymenkę.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 292 z 1.9.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 22 czerwca 2016 r. – European Dynamics Luxembourg i in./EMA**(Sprawa T-440/15) ⁽¹⁾****(Skarga o stwierdzenie nieważności — Zamówienia publiczne na usługi — Obsługiwanie transakcji online — Świadczenie usług zewnętrznych w dziedzinie oprogramowania aplikacyjnego — Kaskadowa wielokrotna umowa ramowa EMA/2012/10/ICT — Żądanie świadczenia usług skierowane do skarżących — Wprowadzenie nowych kryteriów — Następcza bezprzedmiotowość skargi — Umorzenie postępowania)****(2016/C 305/48)**

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: European Dynamics Luxembourg SA (Luksemburg, Luksemburg), Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja), i European Dynamics Belgium SA (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: I. Ampazis, M. Sfyri, C.N. Dede i D. Papadopoulou, następnie M. Sfyri, C.N. Dede i D. Papadopoulou, adwokaci)

Strona pozwana: Europejska Agencja Leków (przedstawiciele: T. Jablonski, N. Rampal Olmedo, G. Gavriilidou i P. A. Eyckmans, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek oparty na art. 272 TFUE, mający na celu stwierdzenie wprowadzenia w drodze żądania świadczenia usług SC002 wystosowanego przez EMA w dniu 22 maja 2015 r. nowych kryteriów, które nie figurowały w specyfikacji zaproszenia do składania ofert EMA/2011/17/ICT, załącznik 1 do umowy ramowej EMA/2012/10/ICT.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie niniejszej skargi zostaje umorzone.
- 2) *European Dynamics Luxembourg SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE i European Dynamics Belgium SA* pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Europejską Agencję Leków (EMA).

⁽¹⁾ Dz.U. C 337 z 12.10.2015.

Postanowienie Sądu z dnia 13 czerwca 2016 r. – GABO:mi/Komisja**(Sprawa T-588/15) ⁽¹⁾****[Siódmy program ramowy w zakresie badań, rozwoju technologicznego i prezentacji (2007 – 2013) — Umowy o dotacje — Zawieszenie płatności — Uchylenie zawieszenia — Umorzenie postępowania]****(2016/C 305/49)**

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation:milliarium mbH & Co. KG (Monachium, Niemcy) (przedstawiciele: M. Ahlhaus i C. Mayer, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal i M. Siekierzyńska, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparta na art. 263 TFUE skarga o stwierdzenie nieważności, po pierwsze, decyzji Komisji z dnia 29 lipca i z dnia 19 sierpnia 2015 r. o zawieszeniu w całości płatności, jakich miały ewentualnie dokonać na rzecz skarżącej dyrekcje E „Zdrowie” i F „Bioekonomia” jej Dyrekcji Generalnej (DG) ds. Badań Naukowych i Innowacji, po drugie, decyzji Komisji z dnia 25 sierpnia 2015 r. nakazującej koordynatorowi projektu Biofector nie przekazywać skarżącej żadnej kwoty w ramach rzeczoności projektu, po trzecie, decyzji Komisji z dnia 28 sierpnia 2015 r. utrzymującej zawieszenie płatności przez dyrekcję E jej DG ds. Badań Naukowych i Innowacji, po czwarte, decyzji Komisji z dnia 15 września 2015 r. nakazującej koordynatorom projektów „The hip trial” i EU-CERT-ICD nie przekazywać skarżącej żadnej kwoty w ramach rzeczonych projektów, po piąte, decyzji Komisji z dnia 5 października 2015 r., skierowanej do koordynatora projektu NENO, o uznaniu kosztów skarżącej za niekwalifikowalne i o dostosowaniu w z związku z tym należnych jej płatności, po szóste, decyzji Komisji z dnia 14 października 2015 r., skierowanej do koordynatora projektu Procardio, o zawieszeniu przez dyrekcję G „Energia” jej DG ds. Badań Naukowych i Innowacji płatności, które były przeznaczone dla skarżącej, po siódme, decyzji Komisji z dnia 23 października i z dnia 6 listopada 2015 r. wydanych celem wykonania wyżej wymienionej decyzji z dnia 28 sierpnia 2015 r. i skierowanych do koordynatorów projektów LENA i Re-liver, a po ósme, decyzji Komisji z dnia 11 listopada 2015 r., skierowanej do koordynatora projektu ENS@T-Cancer, o uznaniu kosztów skarżącej za niekwalifikowalne i o dostosowaniu w z związku z tym należnych jej płatności.

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie niniejszej skargi zostaje umorzone.
- 2) GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation:milliarium mbH & Co. KG i Komisja Europejska pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 27 z 25.1.2016.

Postanowienie Sądu z dnia 24 czerwca 2016 r. – Onix Asigurări/AEAPP

(Sprawa T-590/15) ⁽¹⁾

(Skarga na bezczynność, o stwierdzenie nieważności i o odszkodowanie — Wniosek o wszczęcie postępowania wyjaśniającego w sprawie domniemanego naruszenia prawa Unii — Decyzja przewodniczącego EIOP-y o braku wszczęcia postępowania wyjaśniającego — Decyzja komisji odwoławczej odrzucająca odwołanie jako niedopuszczalne — Terminy do wniesienia skargi — Akt niepodlegający zaskarżeniu — Uchybienie wymogom formalnym — Skarga w części oczywiście niedopuszczalna, a w części oczywiście pozbawiona podstawy prawnej)

(2016/C 305/50)

Język postępowania: rumuński

Strony

Strona skarżąca: Onix Asigurări SA (Bukareszt, Rumunia) (przedstawiciel: adwokat M. Vladu)

Strona pozwana: Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA)

Przedmiot

Po pierwsze, tytułem głównym, wniosek, na podstawie art. 265 TFUE, o stwierdzenie, że EIOPA niezgodnie z prawem zaniechała podjęcia decyzji przeciwko błędnemu zastosowaniu przez Istituto per la Vigilanza sulle Assicurazioni (IVASS, włoski organ nadzoru sektora ubezpieczeń) przepisów art. 40 ust. 6 dyrektywy Rady 92/49/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie oraz zmieniającej dyrektywy 73/239/EWG i 88/357/EWG (trzeciej dyrektywy w sprawie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie) (Dz.U. 1992, L 228, s. 1), a tytułem ewentualnym, żądanie, na podstawie art. 263 TFUE, stwierdzenia nieważności decyzji przewodniczącego EIOPA EIOPA 14 267 z dnia 6 czerwca 2014 r. o wszczęciu postępowania wyjaśniającego na podstawie art. 17 rozporządzenia Parlamentu

Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz.U. 2010, L 331, s. 48), oraz decyzji komisji odwoławczej BOA 2015 001 z dnia 3 sierpnia 2015 r. odrzucającej jako niedopuszczalne odwołanie Onix Asigurări wniesione na podstawie art. 60 rozporządzenia nr 1094/2010, a po drugie, żądanie, na podstawie art. 268 TFUE, naprawienia szkody, której skarżąca doznała z racji wspomnianej beczynności, oraz wydania wspomnianych decyzji.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona, a w części oddalona.
- 2) Onix Asigurări SA pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA).

⁽¹⁾ Dz.U. C 414 z 14.12.2015.

Postanowienie Sądu z dnia 17 czerwca 2016 r. – Hako/EUIPO (SCRUBMASTER)

(Sprawa T-629/15) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego
SCRUBMASTER — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1
lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Skarga oczywiście pozbawiona podstawy prawnej]

(2016/C 305/51)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Hako GmbH (Bad Oldesloe, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Marx)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: D. Hanf, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 1 sierpnia 2015 r. (sprawa R 2197/2014-4) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego SCRUBMASTER jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Hako GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 16 z 18.1.2016.

Postanowienie Sądu z dnia 2 czerwca 2016 r. – Rabbit/EUIPO – DMG Media (rabbit)
(Sprawa T-4/16) ⁽¹⁾
(Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Wycofanie sprzeciwu —
Umorzenie postępowania)
(2016/C 305/52)
Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Rabbit, Inc. (Redwood City, Kalifornia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: M. Engelman, barrister, i J. Stephenson, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) (przedstawiciel: H. O'Neill, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również: DMG Media Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 26 października 2015 r. (sprawa R 2133/2014-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy DMG Media Ltd a Rabbit, Inc.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Rabbit, Inc. pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO).

⁽¹⁾ Dz.U. C 156 z 2.5.2016.

Skarga wniesiona w dniu 24 maja 2016 r. – Szwecja/Komisja

(Sprawa T-260/16)

(2016/C 305/53)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Szwecji (przedstawiciele: A. Falk, N. Otte Widgren, C. Meyer-Seitz, U. Persson i L. Swedenborg)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu:

- w pierwszej kolejności o stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2016/417 z dnia 17 marca 2016 r. (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”) w zakresie, w jakim stosuje ryczałtowe korekty finansowe w wysokości 2 %, co odpowiada kwocie 8 811 286,44 EUR, w odniesieniu do pomocy bezpośredniej niezwiązanej z wielkością produkcji, która została wypłacona Szwecji za rok wnioskowy 2013 zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniającym rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1782/2003, i

- w drugiej kolejności o uchylenie i zmianę zaskarżonej decyzji w ten sposób, by podana wyżej wyłączona kwota została obniżona do wysokości 1 022 259,46 EUR;
- o obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja naruszyła art. 52 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 oraz art. 11 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 885/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w zakresie akredytacji agencji płatniczych i innych jednostek, jak również rozliczenia rachunków EFGR i EFRROW, w ten sposób, że w komunikacie, który należy przekazać państwu członkowskiemu na podstawie tych przepisów, ani nie określa bliżej nieprawidłowości, która zarzucana jest skarżącemu w niniejszej sprawie, ani nie wskazuje działań naprawczych, które miałyby zapewnić w przyszłości przestrzeganie właściwych przepisów unijnych. Dlatego komunikat ten nie może stanowić podstawy nałożenia na Szwecję spornej korekty ryczałtowej.

Komisja oparła zaskarżoną decyzję na błędnych wnioskach dotyczących różnic w liczbie błędów wykrytych przy zastosowaniu teledetekcji w porównaniu do liczby błędów wykrytych przy zastosowaniu metody klasycznej kontroli na miejscu. Komisja ani nie była w stanie wykazać, na czym mają polegać podnoszone nieprawidłowości, ani w jaki sposób mogłyby prowadzić do ryzyka strat dla EFGR. Szwecja dokonała wyboru próby kontrolnej i przeprowadziła w istotnym zakresie analizę ryzyka, które są wymagane na podstawie art. 31 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1122/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 odnośnie do zasady wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli w ramach systemów wsparcia bezpośredniego przewidzianych w wymienionym rozporządzeniu oraz wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zasady wzajemnej zgodności w ramach systemu wsparcia ustanowionego dla sektora wina, i w konsekwencji nie naraziła EFGR na ryzyko, na które powołuje się Komisja. Tym samym decyzja Komisji o zastosowaniu ryczałtowej korekty w wysokości 2 % jest sprzeczna z art. 31 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej i z art. 52 rozporządzenia nr 1306/2013.

Na wypadek gdyby Sąd doszedł do wniosku, że analiza ryzyka nie była skuteczna zgodnie z art. 31 ust. 2 rozporządzenia nr 1122/2009, skarżący podnosi w drugiej kolejności, że Komisja nie miała powodu, żeby zastosować ryczałtową korektę w wysokości 2 %. Ani zakres zarzucanego naruszenia, uwzględniający jego rodzaj i rozmiary, ani strata gospodarcza, którą naruszenie mogłoby wyrządzić Unii, nie uzasadniają kwoty 8 811 286,44 EUR, która zostaje wyłączona z finansowania przez Unię. Kwotę, która odpowiada ryzyku, które ewentualnie spowodowane zostało naruszeniem, można ustalić przy nakładach, które nie są nieproporcjonalnie wysokie. Zastosowanie spornej korekty ryczałtowej jest więc sprzeczne z art. 52 ust. 2 rozporządzenia nr 1306/2013, wytycznymi dotyczącymi obliczania skutków finansowych podczas przygotowania decyzji o rozliczaniu rachunków Sekcji Gwarancji EFOGR den (dokument nr VI/5330/97) i z zasadą proporcjonalności. Kwotę ustaloną w drodze korekty ryczałtowej należy więc obniżyć.

Skarga wniesiona w dniu 17 czerwca 2016 r. – CEE Bankwatch Network/Komisja

(Sprawa T-307/16)

(2016/C 305/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: CEE Bankwatch Network (Praga, Republika Czeska) (przedstawiciel: C. Kiss, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji Komisji z dnia 15 kwietnia 2016 r., numer referencyjny Ref. GestDem nr 2015/5866; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 ⁽¹⁾ ma zastosowanie do dokumentów Euratom:
  - pojęcia „traktatu” nie należy rozumieć inaczej w zależności od kontekstu dotyczącego poszczególnych aktów prawnych UE, lecz pojęcie to powinno mieć jednolite znaczenie;
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem:
  - dostęp do żądanych dokumentów nie zagraża interesowi bezpieczeństwa jądrowego, ponieważ wniosek o udostępnienie informacji nie dotyczył kwestii bezpieczeństwa jądrowego;
  - strona pozwana naruszyła w sposób poważny ciążący na niej obowiązek wynikający z rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 ⁽²⁾ oraz z odnośnego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości UE w zakresie podania szczegółowych powodów nieujawnienia.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że powołanie się przez stronę pozwaną na ochronę interesów handlowych jest wadliwe. Strona pozwana nie wskazała ogólnych względów, na których oparła założenie, że ujawnienie żądanych dokumentów mogłoby zaszkodzić interesom handlowym:
  - informacje, których udostępnienia strona pozwana odmówiła ze względu na to, że godzą one w interesy handlowe, nie spełniają kryterium informacji handlowych, a ich wiek nie jest brany pod uwagę przy podejmowaniu decyzji przez stronę pozwaną w przedmiocie wniosku potwierdzającego;
  - za ujawnieniem żądanych danych przemawia nadrzędny interes publiczny, ponieważ interes publiczny przemawia za ujawnieniem informacji dotyczących energii jądrowej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264, 25.9.2006, s. 13).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, 31.5.2001, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 20 czerwca 2016 r. – Foshan Lihua Ceramic/Komisja

(Sprawa T-310/16)

(2016/C 305/55)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd (Foshan City, Chiny) (przedstawiciele: B. Spinoit i D. Philippe, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji C(2016)2136 final z dnia 15 kwietnia 2016 r. w sprawie oddalenia wniosku o traktowanie jako nowego producenta eksportującego w odniesieniu do ostatecznych środków antydumpingowych nałożonych na przywóz płytek ceramicznych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 917/2011;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że zastosowanie przez Komisję wyjątku stanowi naruszenie art. 11 ust. 5 i art. 11 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej oraz art. 9 ust. 5 porozumienia WTO.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady równego traktowania jako że Komisja niedawno zastosowała przegląd pod kątem nowego eksportera przewidziany w art. 11 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 w odniesieniu do sprawy z udziałem koreańskiego eksportera.
3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistego błędu w ocenie okoliczności faktycznych.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa skarżącej do obrony. Skarżąca podnosi że Komisja opiera swą decyzję na i) istnieniu spółki która nie mogła prowadzić wywozu i nie prowadziła go w pierwotnym okresie objętym dochodzeniem i która nie może mieć i nie ma prawnych i kapitałowych powiązań z innymi eksporterami; ii) informacjach do których skarżąca nie miała nigdy dostępu i nigdy nie mogła się ustosunkować, oraz iii) rzekomych zdarzeniach podczas przesłuchania, które nie zostały w żaden sposób utrwalone ani zaprotokołowane.
5. Zarzut piąty dotyczący nadużycia władzy albowiem Komisja oparła swą decyzję na rzekomych rozbieżnościach pomiędzy z jednej strony kontrolowanymi danymi liczbowymi produkcji po pierwotnym okresie objętym dochodzeniem dostarczonymi przez skarżącą a z drugiej strony danymi ze strony internetowej poddanymi wpływom handlowym.
6. Zarzut szósty dotyczący oczywistego błędu w ocenie prawnej, jako że Komisja oparła swą decyzję na pojęciach prawnych nieistniejących w prawie ani w praktyce.
7. Zarzut siódmy dotyczący uzasadnienia opartego nie na faktach, lecz na założeniach oraz naruszenia prawa do bycia wysłuchanym. Po pierwsze skarżąca podnosi, że pkt 17-22 zaskarżonej decyzji zawierają oczywiste błędy w ocenie oparte na samych bezzasadnych założeniach. Po drugie, według skarżącej fakt, że istotne i podstawowe okoliczności faktyczne i argumenty przedstawione przez skarżącą zostały całkowicie zignorowane i nieuwzględnione stanowi naruszenie prawa skarżącej do bycia „skutecznie” wysłuchanym przez Komisję.

Skarga wniesiona w dniu 21 czerwca 2016 r. – Siemens Industry Software/Komisja

(Sprawa T-311/16)

(2016/C 305/56)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Siemens Industry Software (Leuven, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci H. Gilliams i J. Bocken)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 11 stycznia 2016 r. w sprawie wprowadzonego w życie przez Królestwo Belgii systemu pomocy państwa w postaci zwolnienia z opodatkowania nadmiernych zysków SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN);
- ewentualnie, stwierdzenie nieważności art. 2–4 tej decyzji;
- w każdym razie, stwierdzenie nieważności art. 2–4 tejże decyzji w zakresie, w jakim Komisja, po pierwsze, nakazuje w nich odzyskanie pomocy od podmiotów innych niż podmioty, na rzecz których wydano „decyzje podatkowe dotyczące nadmiernych zysków”, o których mowa w decyzji Komisji, a po drugie, nakazuje odzyskanie kwoty równej oszczędności podatkowej uzyskanej przez beneficjenta, nie pozostawiając Belgii możliwości uwzględnienia faktycznej korekty w górę dokonanej przez inne organy podatkowe;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie, nadużycia władzy i braku odpowiedniego uzasadnienia, ponieważ Komisja stwierdziła w swej decyzji z dnia 11 stycznia 2016 r. w sprawie wprowadzonego w życie przez Królestwo Belgii systemu pomocy państwa w postaci zwolnienia z opodatkowania nadmiernych zysków SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) istnienie systemu pomocy.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 107 TFUE i obowiązku uzasadnienia oraz oczywistego błędu w ocenie, ponieważ Komisja uznała w zaskarżonej decyzji zarzucany system za środek selektywny.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 107 TFUE i oczywistego błędu w ocenie, jako że Komisja twierdzi w zaskarżonej decyzji, iż zarzucany system przysparza korzyści.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 107 TFUE, naruszenia zasady uzasadnionych oczekiwań, oczywistego błędu w ocenie, nadużycia władzy oraz braku odpowiedniego uzasadnienia, ponieważ w zaskarżonej decyzji Komisja nakazuje Belgii odzyskanie pomocy.

Skarga wniesiona w dniu 20 czerwca 2016 r. – Walfood/EUIPO – Romanov Holding (CHATKA)

(Sprawa T-312/16)

(2016/C 305/57)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Walfood SA (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat E. Cornu)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Romanov Holding, SL (La Moraleja, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską znaku towarowego „CHATKA” – rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską nr 876 349

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 21 marca 2016 r. w sprawie R 2870/2014-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 24 czerwca 2016 r. – BASF Antwerpen/Komisja
(Sprawa T-319/16)
(2016/C 305/58)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: BASF Antwerpen NV (Antwerpia, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci H. Gilliams i J. Bocken)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 11 stycznia 2016 r. w sprawie wprowadzonego w życie przez Królestwo Belgii systemu pomocy państwa w postaci zwolnienia z opodatkowania nadmiernych zysków SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN);
- ewentualnie, stwierdzenie nieważności art. 2–4 tej decyzji;
- w każdym razie, stwierdzenie nieważności art. 2–4 tejże decyzji w zakresie, w jakim Komisja, po pierwsze, nakazuje w nich odzyskanie pomocy od podmiotów innych niż podmioty, na rzecz których wydano „decyzje podatkowe dotyczące nadmiernych zysków”, o których mowa w decyzji Komisji, a po drugie, nakazuje odzyskanie kwoty równej oszczędności podatkowej uzyskanej przez beneficjenta, nie pozostawiając Belgii możliwości uwzględnienia faktycznej korekty w górę dokonanej przez inne organy podatkowe;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie, nadużycia władzy i braku odpowiedniego uzasadnienia, ponieważ Komisja stwierdziła w swej decyzji z dnia 11 stycznia 2016 r. w sprawie wprowadzonego w życie przez Królestwo Belgii systemu pomocy państwa w postaci zwolnienia z opodatkowania nadmiernych zysków SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) istnienie systemu pomocy.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 107 TFUE i obowiązku uzasadnienia oraz oczywistego błędu w ocenie, ponieważ Komisja uznała w zaskarżonej decyzji zarzucany system za środek selektywny.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 107 TFUE i oczywistego błędu w ocenie, jako że Komisja twierdzi w zaskarżonej decyzji, iż zarzucany system przysparza korzyści.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 107 TFUE, naruszenia zasady uzasadnionych oczekiwań, oczywistego błędu w ocenie, nadużycia władzy oraz braku odpowiedniego uzasadnienia, ponieważ w zaskarżonej decyzji Komisja nakazuje Belgii odzyskanie pomocy.

Skarga wniesiona w dniu 21 czerwca 2016 r. – VF Europe/Komisja**(Sprawa T-324/16)**

(2016/C 305/59)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: VF Europe BVBA (Bornem, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci H. Vanhulle, B. van de Walle de Ghelcke, C. Borgers i N. Baeten)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 11 stycznia 2016 r. w sprawie zastosowanego przez Królestwo Belgii systemu pomocy państwa dotyczącego zwolnienia z podatku nadwyżki zysków SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN);
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 2–4 tej decyzji;
- w każdym razie obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. W ramach zarzutu pierwszego strona skarżąca twierdzi, że Komisja dopuściła się naruszenia prawa i oczywistego błędu w ocenie, identyfikując dany środek jako pomoc państwa i kwalifikując go jako program pomocowy w rozumieniu art. 1 lit. d) rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 ⁽¹⁾ i art. 107 TFUE.
2. W ramach zarzutu drugiego strona skarżąca twierdzi, że Komisja dopuściła się naruszenia art. 107 TFUE, uchybiła obowiązkowi uzasadnienia oraz dopuściła się oczywistego błędu w ocenie uznając, że belgijski system zwolnień z podatku nadwyżki zysków stanowi środek pomocy państwa.
3. W ramach zarzutu trzeciego strona skarżąca twierdzi, że Komisja dopuściła się naruszenia art. 16 ust. 1 rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 oraz ogólnej zasady pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań, nakazując odzyskanie rzekomej pomocy.
4. W ramach zarzutu czwartego strona skarżąca twierdzi, że Komisja dopuściła się naruszenia art. 2 ust. 6 TFUE i zasady równego traktowania oraz nadużyła swych uprawnień, stosując przepisy z dziedziny pomocy państwa by zakazać stosowania belgijskiego systemu zwolnień z zwolnień z podatku nadwyżki zysków.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).

Skarga wniesiona w dniu 23 czerwca 2016 r. – Paice/EUIPO – Blackmore (DEEP PURPLE)**(Sprawa T-328/16)**

(2016/C 305/60)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ian Paice (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: M. Engelman, barrister, i J. Stephenson, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Richard Hugh Blackmore (Nowy Jork, Nowy Jork, Stany Zjednoczone)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Richard Hugh Blackmore

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „DEEP PURPLE” – zgłoszenie nr 11 772 721

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 21 marca 2016 r. w sprawie R 736/2015-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w sposób uznany przez Sąd za odpowiedni, tak aby zgłoszenie znaku towarowego zostało odrzucone w całości dla wszystkich towarów i usług nim objętych;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009.

Odwołanie wniesione w dniu 20 czerwca 2016 r. przez FN, FP i FQ od wyroku wydanego w dniu 11 kwietnia 2016 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-41/15 DISS II FN i in./CEPOL

(Sprawa T-334/16 P P)

(2016/C 305/61)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: FN (Budapeszt, Węgry), FP (Bratysława, Słowacja), FQ (Les Fonts Benitachell, Hiszpania)
(przedstawiciele: adwokaci L. Levi i A. Blot)

Druga strona postępowania: Europejskie Kolegium Policyjne (CEPOL)

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- Uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 11 kwietnia 2016 r. F-41/15 DISS II, FN i in./CEPOL, a w konsekwencji,
- stwierdzenie nieważności decyzji CEPOL nr 17/2014/DIR z dnia 23 maja 2014 r. o przeniesieniu CEPOL-u do Budapesztu (Węgry) z dniem 1 października 2014 r., informującej wnoszących odwołanie, że „niezastosowanie się do tego polecenia będzie uważane za wypowiedzenie ze skutkiem na dzień 30 września 2014 r.”,
- stwierdzenie nieważności decyzji CEPOL-u z dnia 28 listopada 2014 r. oddalających zażalenia wnoszących odwołanie, wniesione w okresie 8–21 sierpnia 2014 r., na decyzję z dnia 23 maja 2014 r.,
- nakazanie CEPOL-owi naprawienia szkody i krzywdy doznanych przez wnoszących odwołanie,
- obciążenie CEPOL-u kosztami poniesionymi przez wnoszących odwołanie w niniejszym odwołaniu oraz w sprawie F-41/15 DISS II.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnoszą trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa przy stosowaniu art. 47 warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej (WZIP).
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa przy wykładni warunków umownych wiążących wnoszących odwołanie i CEPOL oraz praw nabytych wnoszących odwołanie, przeinaczenia okoliczności faktycznych, naruszenia obowiązku uzasadnienia, naruszenia zasady równego traktowania oraz naruszenia prawa przy stosowaniu zasady dobrej administracji i staranności.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa w ocenie żądania odszkodowawczego wnoszących odwołanie.

Odwołanie wniesione w dniu 22 czerwca 2016 r. przez Richarda Zinka od wyroku wydanego w dniu 11 kwietnia 2016 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-77/15, Zink/Komisja

(Sprawa T-338/16 P)

(2016/C 305/62)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Richard Zink (Bamako, Mali) (przedstawiciele: adwokaci N. de Montigny i J.N. Louis)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (druga izba) z dnia 11 kwietnia 2016 r. w sprawie F-77/15 (Zink/Komisja);
- stwierdzenie nieważności decyzji PMO w sprawie ograniczenia wypłaty dodatku zagranicznego, który został błędnie pominięty od dnia 1 września 2007 r., na okres pięciu lat;
- zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącego kwot dodatku zagranicznego, do którego jest uprawniony od dnia 1 września 2007 r., jak również odsetek za zwłokę naliczonych według stawki ustalonej przez Europejski Bank Centralny do głównych operacji refinansujących, powiększonej o dwa punkty, od kwot już wypłaconych skarżącemu tytułem zaległych wynagrodzeń (dodatku zagranicznego) oraz tych wciąż wymagalnych, od daty ich wymagalności, do chwili pełnej zapłaty pomniejszonej o już wypłacone kwoty;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 62 regulaminu pracowniczego.
  2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady zgodności aktów Komisji z prawem.
  3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia ograniczenia do 5 lat należnych zaległości.
  4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia.
-

**Skarga wniesiona w dniu 28 czerwca 2016 r. – Flatworld Solutions/EUIPO – Outsource2India
(Outsource 2 India)**

(Sprawa T-340/16)

(2016/C 305/63)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Flatworld Solutions Pvt. Ltd (Bengaluru, Indie) (przedstawiciele: adwokaci S. Gillert, K. Vanden Bossche, B. Köhn-Gerdes i J. Schumacher)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Outsource2India Ltd (Friedrichshafen, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Outsource2India Ltd

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający elementy słowne „Outsource 2 India” – wspólnotowy znak towarowy nr 6 035 547

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 15 kwietnia 2016 r. w sprawie R 611/2015-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- utrzymanie w mocy decyzji Wydziału Unieważnień z dnia 3 lutego 2015 r.;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 28 czerwca 2016 r. – CSL Behring/EUIPO – Vivatrex (Vivatrex)

(Sprawa T-346/16)

(2016/C 305/64)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: CSL Behring AG (Berno, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci M. Best, U. Pflieger i S. Schöffner)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Vivatrex GmbH (Akwizgran, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Vivatrex GmbH

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „VIVATREX” – zgłoszenie nr 11 677 788

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawach połączonych R 1263/2015-4 i R 1221/2015-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości i stwierdzenie nieważności decyzji Wydziału Sprzeciwów z dnia 30 kwietnia 2015 r. wydanej w postępowaniu w sprawie sprzeciwu nr B 2 241 613 w zakresie, w jakim oddalono w niej sprzeciw;
- uwzględnienie sprzeciwu nr B 2 241 613 w całości;
- obciążenie EUIPO i Vivatrex GmbH kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 30 czerwca 2016 r. – Bank Saderat Iran/Rada

(Sprawa T-349/16)

(2016/C 305/65)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bank Saderat Iran (Teheran, Iran) (przedstawiciele: T. de la Mare, QC, R. Blakeley, barrister i S. Jeffrey, S. Ashley i A. Irvine, solicitors)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2016/603 z dnia 18 kwietnia 2016 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. 2016 L 104, s. 8) oraz decyzji Rady (WPZiB) 2016/609 z dnia 18 kwietnia 2016 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. 2016 L 104, s. 19) w zakresie, w jakim mają one zastosowanie do strony skarżącej;
- obciążenie Rady kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że ponowne umieszczenie skarżącej w wykazach w kwietniu 2016 r.: (i) stanowi nadużycie proceduralne i jako takie nadużycie władzy; (ii) jest niezgodne z przysługującym skarżącej prawem do dobrej administracji; (iii) jest niezgodne z zasadami powagi rzeczy osądzonej, pewności prawa i celowości.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że ponowne umieszczenie skarżącej w wykazach w kwietniu 2016 r. narusza art. 266 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że ponowne umieszczenie skarżącej w wykazach w kwietniu 2016 r. jest dotknięte oczywistym błędem w ocenie.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że ponowne umieszczenie skarżącej w wykazach w kwietniu 2016 r. narusza podstawowe prawa skarżącej do poszanowania jej reputacji i swobodnego korzystania z jej własności, a także zasady proporcjonalności i niedyskryminacji.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że ponowne umieszczenie skarżącej w wykazach w kwietniu 2016 r. nie jest wymagane i jest niezgodne ze Wspólnym kompleksowym planem działania.

Skarga wniesiona w dniu 1 lipca 2016 r. – Belgacom International Carrier Services/Komisja

(Sprawa T-351/16)

(2016/C 305/66)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Belgacom International Carrier Services (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci H. Vanhulle, B. van de Walle de Ghelcke, C. Borgers i N. Baeten)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 11 stycznia 2016 r. w sprawie wprowadzonego w życie przez Królestwo Belgii systemu pomocy państwa w postaci zwolnienia z opodatkowania nadmiernych zysków SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN);
- ewentualnie, stwierdzenie nieważności art. 2–4 tejże decyzji;
- w każdym razie, obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo i dopuściła się oczywistego błędu w ocenie przy ustaleniu domniemywanego środka pomocy i przy uznaniu go za system pomocy w rozumieniu art. 1 lit. d) rozporządzenia Rady 2015/1589 ⁽¹⁾ i art. 107 TFUE.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja naruszyła art. 107 TFUE, nie przedstawiła uzasadnienia i dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, gdy uznała, że belgijski system decyzji podatkowych dotyczących nadmiernych zysków stanowi środek pomocy państwa.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Komisja naruszyła art. 16 ust. 1 rozporządzenia Rady 2015/1589 oraz ogólne zasady pewności prawa i uzasadnionych oczekiwań, gdy nakazała odzyskanie domniemywanej pomocy.

4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że Komisja naruszyła art. 2 ust. 6 TFUE i zasadę równego traktowania oraz nadużyła władzy, gdy zastosowała przepisy dotyczące pomocy państwa celem zakazania belgijskiego systemu decyzji podatkowych dotyczących nadmiernych zysków.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).

Skarga wniesiona w dniu 4 lipca 2016 r. – Brita/EUIPO – Aquis Wasser-Luft-Systeme (maxima)

(Sprawa T-356/16)

(2016/C 305/67)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Brita GmbH (Taunusstein, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Maaßen)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Aquis Wasser-Luft-Systeme GmbH (Rebstein, Szwajcaria)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Aquis Wasser-Luft-Systeme GmbH

Sporny znak towarowy: Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską nr 1 128 639

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 3 maja 2016 r. w sprawie R 99/2015-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i decyzji Wydziału Sprzeciwów z dnia 11 listopada 2014 r. oraz zmianę ich w ten sposób, by został uwzględniony sprzeciw i nastąpiła odmowa ochrony na terytorium Unii Europejskiej w odniesieniu do międzynarodowej rejestracji nr 1128639 „MAXIMA”;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania w sprawie skargi i postępowania odwoławczego.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) oraz art. 43 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 7 lipca 2016 r. – Zoetis Belgium/Komisja

(Sprawa T-363/16)

(2016/C 305/68)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zoetis Belgium (Ottignies-Louvain-la-Neuve, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci H. Vanhulle, B. van de Walle de Ghelcke, C. Borgers i N. Baeten)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 11 stycznia 2016 r. w sprawie wprowadzonego w życie przez Królestwo Belgii systemu pomocy państwa w postaci zwolnienia z opodatkowania nadmiernych zysków SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN);
- ewentualnie, stwierdzenie nieważności art. 2–4 tejże decyzji;
- w każdym razie, obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo i dopuściła się oczywistego błędu w ocenie przy ustaleniu domniemywanego środka pomocy i przy uznaniu go za system pomocy w rozumieniu art. 1 lit. d) rozporządzenia Rady 2015/1589 ⁽¹⁾ i art. 107 TFUE.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja naruszyła art. 107 TFUE, nie przedstawiła uzasadnienia i dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, gdy uznała, że belgijski system decyzji podatkowych dotyczących nadmiernych zysków stanowi środek pomocy państwa.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Komisja naruszyła art. 16 ust. 1 rozporządzenia Rady 2015/1589 oraz ogólne zasady pewności prawa i uzasadnionych oczekiwań, gdy nakazała odzyskanie domniemywanej pomocy.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że Komisja naruszyła art. 2 ust. 6 TFUE i zasadę równego traktowania oraz nadużyła władzy, gdy zastosowała przepisy dotyczące pomocy państwa celem zakazania belgijskiego systemu decyzji podatkowych dotyczących nadmiernych zysków.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).

Skarga wniesiona w dniu 7 lipca 2016 r. – ArcelorMittal Tubular Products Ostrava i in./Komisja

(Sprawa T-364/16)

(2016/C 305/69)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s. (Ostrava-Kunčice, Republika Czeska) i 12 innych skarżących (przedstawiciele: G. Berrisch, lawyer, B. Byrne, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej wydanej w dniu 6 czerwca 2016 r. lub wcześniej w sprawie usunięcia Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd z listy spółek wymienionych w ramach dodatkowego kodu TARIC A950 i umieszczenia jej w ramach nowego dodatkowego kodu TARIC C129 dla wszystkich kodów TARIC wymienionych w art. 1 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2272 z dnia 7 grudnia 2015 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu, z żelaza lub stali, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. 2015 L 322, s. 21) i tym samym zmniejszającej stawkę cła antydumpingowego mającą zastosowanie do przywozu rur i przewodów bez szwu produkowanych przez Hubei do 0 %,

— obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, zgodnie z którym zaskarżona decyzja nie ma podstawy prawnej przez co narusza art. 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2272 i załącznik do niego.

Komisja Europejska oparła zaskarżoną decyzję na wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawie ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s. i in./Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd i Rada Unii Europejskiej/Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd (C-186/14 P i C-193/14 P, EU:C:2016:209), w którym Trybunał utrzymał w mocy wyrok Sądu w sprawie Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd/Rada Unii Europejskiej (T-528/09, EU:T:2014:35), w którym Sąd stwierdził nieważność rozporządzenia Rady (WE) nr 926/2009 z nakładającego cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, w zakresie w jakim nałożono w nim cło antydumpingowe na produkty wytwarzane przez Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd. Według skarżących, Komisja Europejska niesłusznie rozszerzyła stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 926/2009 na rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2272 gdyż to drugie rozporządzenie nie było przedmiotem sporu w poprzednich sprawach przed sądami Unii. W konsekwencji wydanie przez Komisję Europejską zaskarżonej decyzji możliwe byłoby dopiero po uchyleniu rozporządzenia (UE) 2015/2272.

Skarga wniesiona w dniu 11 lipca 2016 r. – Brunner/EUIPO – CBM (H HOLY HAFERL HAFERL SHOE COUTURE)

(Sprawa T-367/16)

(2016/C 305/70)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Gerd Brunner (Moosthenning, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat N. Maenz)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: CBM Creative Brands Marken GmbH (Zurych, Szwajcaria)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający elementy słowne „H HOLY HAFERL HAFERL SHOE COUTURE” – zgłoszenie nr 11 988 144

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 10 maja 2016 r. w sprawie R 2943/2014-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej z dnia 10 maja 2016 r. (sprawa R 2943/2014-5);

- odrzucenie sprzeciwu interwenienta z dnia 12 listopada 2013 r. opartego na unijnym znaku towarowym nr 11 306 545 i niemieckim znaku towarowym nr 302 010 023 903 (sprawa B002269325);
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Postanowienie Sądu z dnia 10 czerwca 2016 r. – Litwa/Komisja

(Sprawa T-533/13) ⁽¹⁾

(2016/C 305/71)

Język postępowania: litewski

Prezes czwartej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 359 z 7.12.2013.

Postanowienie Sądu z dnia 22 czerwca 2016 r. – Gain Capital UK/EUIPO – Citigroup (CITY INDEX)

(Sprawa T-269/14) ⁽¹⁾

(2016/C 305/72)

Język postępowania: angielski

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 253 z 4.8.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 16 czerwca 2016 r. – Swatch/EUIPO – L’atelier Wysiwyg (wysiwatc WhatYouSeeIsTheWatchYouGet)

(Sprawa T-83/15) ⁽¹⁾

(2016/C 305/73)

Język postępowania: angielski

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 127 z 20.4.2015.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL